

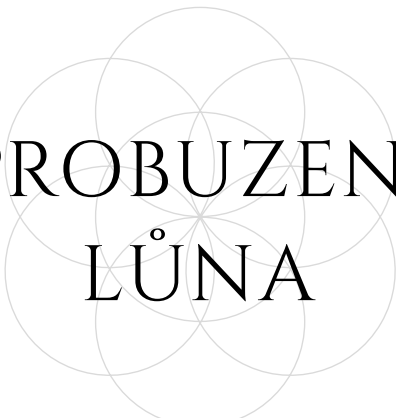
PROBUZENÍ LŮNA

ZASVĚCENÍ OD SAMOTNÉ
STVOŘITELKY ŽIVOTA

AZRA BERTRAND, M.D.,
& SEREN BERTRANDOVÁ

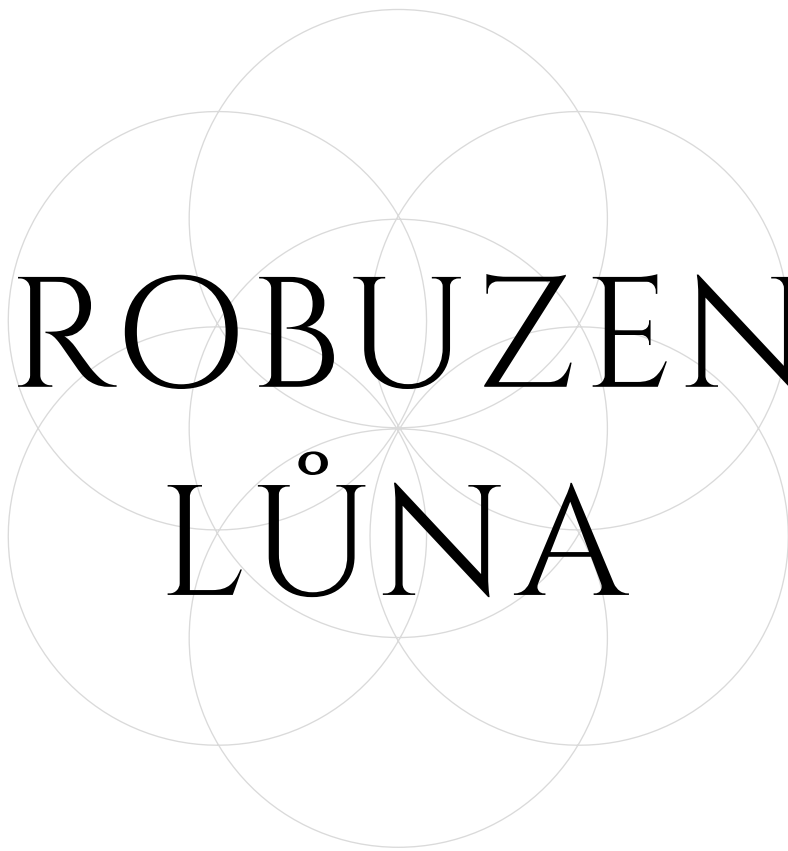

MAITREA

PROBUZENÍ
LŮNA

AZRA BERTRAND, M.D., & SEREN BERTRANDOVÁ

PROBUZENÍ LŮNA

ZASVĚCENÍ OD SAMOTNÉ
STVOŘITELKY ŽIVOTA

Přeložila Martina Melounová

MAITREA

2020

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Bertrand, Azra

[Womb awakening. Česky]

Probuzení lůna : zasvěcení od samotné stvořitelky života / Azra Bertrand & Seren

Bertrandová ; přeložila Martina Melounová. -- První vydání v českém jazyce. --

Praha : Maitrea, 2020. -- xxvii, 530 stran

Přeloženo z angličtiny. -- Obsahuje bibliografii a rejstřík

ISBN 978-80-7500-561-8

* 2-58-055.2 * 613.88-055.2 * [13+2-584.5]:316.42 * 133 * 2-664.3 * 2-58-021.56 *
2-12/-17-264-027.14 * (0.062)

- ženská spiritualita -- esoterické pojetí
- ženská sexualita -- esoterické pojetí
- duchovní transformace -- esoterické pojetí
- synkretismus (náboženství)
- duchovní tradice
- archetypy
- populárně-naučné publikace

133 - Ezoterismus. Okultismus [17]

Azra Bertrand, M.D., & Seren Bertrandová

Probuzení lůna

Womb Awakening

Copyright © 2017 by Azra and Seren Bertrand

Translation © Martina Melounová, 2020

Czech edition © MAITREA a.s., Praha 2020

ISBN 978-80-7500-561-8

*Věnováno Matce Zemi.
Děkujeme za vše, co dáváš.*

*S vábením této Lásky a s hlasem toho Volání...
vše bude po všech stránkách dobré,
až se jazyky ohně složí
do dovršeného svazku ohně
a oheň s růží v jedno splynou.*

Básník grálu TOMAS STEARNS S. ELIOT, *LITTLE GIDDINGS*
(Překlad Jiřího Valji, *Pustina a jiné básně*, Praha: Odeon, 1967)

Sub Rosa, doslovný význam tohoto spojení je „pod růží“.
Je synonymem ke slovu tajemství.

Milí čtenáři,

snažíme se, aby naše knihy byly perfektní. Pokud i přesto objevíte v textu nějakou chybu, napište nám na nakladatelstvi@maitrea.cz a my ji rádi opravíme.

Díky, Vaše nakladatelství

OBSAH

Úvodní slovo: Linda Star Wolfová	xi
Předmluva: Dopis lásky od autorů	xv
Úvod	xix

CYKLUS PRVNÍ

VÍTEJTE V PRIMÁRNÍM VĚDOMÍ LŮNA

Spirála 1	Probuzení lůna: Otevření vnitřních magických dveří	3
Spirála 2	Zpráva od starověké matky: Probuzení lůna Magdalény	17
Spirála 3	Probuzení divokého mužství: Lůno rodí posvátného muže	27
Spirála 4	Síla lůna: Brána k nekonečné lásce	31

CYKLUS DRUHÝ

STAROVĚKÁ KOSMOLOGIE LŮNA A ŽENSKÉ MYSTERIJNÍ ŠKOLY

Spirála 5	Kosmologie lůna: Jediné světové náboženství	43
Spirála 6	Symbologie lůna: Ztracený svatý Grál ženství	69
Spirála 7	Lůno vesmíru a lůno země: Brány k Hornímu a Dolnímu světu	93
Spirála 8	Mysterijní školy lůna: Rituály vzkříšení mořských kněžek	115
Spirála 9	Ženské osvícení lůna: Ženští bódhisattvové lůna a menstruační mystičky	149
Spirála 10	Návrat věku nevinosti: Pohádky a ztracená moudrost lůna	159

CYKLUS TŘETÍ

LŮNO ŽIVOTA A ALCHYMIE ZNOVUZROZENÍ

Spirála 11	Lůno boha: Království ženského vědomí	179
Spirála 12	Lůno jako kolébka šamanismu: Snová dimenze mozku	187
Spirála 13	Rituály porodních bab duší: Vědomé tvoření a vědomá smrt	205
Spirála 14	Placenta nekonečna: Božské mléko Vesmírné Matky	217
Spirála 15	Naprosté znovuzrození: Léčení početí, prenatalního období a porodu	229
Spirála 16	Šamanské zrození: Avatáři nové země	261

CYKLUS ČTVRTÝ
MĚSÍČNÍ MYSTÉRIA
A TVOŘIVÉ KÓDY LŮNA

Spirála 17	Měsíční alchymie: Ztracený lunární svět	277
Spirála 18	Krev lůna: Původní požehnání Velké Matky	287
Spirála 19	Kódy tvoření: Posvátná věda o menstruačních kmenových buňkách	297
Spirála 20	Lůno divoké a svaté: Propojení rudých a bílých řek ženství	311
Spirála 21	Hlas lůna, hlas moudrosti: Žít pravdu ženské síly	323
Spirála 22	Temná strana lůna: Rarach, strážce síly	331

CYKLUS PÁTÝ
ŠAMANISMUS GRÁLU LŮNA
A POSVÁTNÁ PARTNERSKÁ JEDNOTA

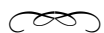
Spirála 23	Grálová linie lásky: Tradice posvátné jednoty	345
Spirála 24	Posvátná dualita: Mystická a přitažlivá jednota protikladů	355
Spirála 25	Otevírání se lásce: Ženská cesta posvátného vztahu	365
Spirála 26	Sestup do země: Probuzení ženské koruny	385
Spirála 27	Spirálovitý čakrový systém vzájemných protějšků: Sňatek vašich vnitřních partnerů	395
Spirála 28	Alchymie draka a holubice: Stoupající a klesající energie kundaliní	407

CYKLUS ŠESTÝ
MEDICÍNSKÝ KRUH LŮNA
PROBUZENÍ OSMI BRAN GRÁLU

Spirála 29	Královská cesta: Vstoupení třemi branami jóni	421
Spirála 30	Tvořiví draci: Cesta čtyřmi elementy dělohy	443
Spirála 31	Černá matka, tvořivé lůno: Osmá brána Grálu	465

CYKLUS SEDMÝ
NÁVRAT ŽENSKÉHO KRISTA
DOVRŠENÍ KRUHU

Spirála 32	Návrat rytířů Grálu: Posvátné mužství jako ochránce lůna	475
Spirála 33	Ženský Kristus se navrácí: Znovuzrození vědomí lůna	483

Poděkování	489
Slovník	491
Poznámky	497
Bibliografie	511
O autorech	529
Ohlasy na knihu <i>Probuzení lina</i>	531

ÚVODNÍ SLOVO

Linda Star Wolfová

„Slovo se stalo tělem...“

Toto byla slova, jež podnítila oheň mé představivosti, když jsem byla malým dítětem. Slova, která šeptala přímo do hlubin mé ženské duše. Byla to kódovaná zpráva, náznak magické možnosti, jež aktivovala buňky představivosti uvnitř mého bytí a jemně mě vedla k mému osudu. Jak málo jsem tenkrát tušila, že já – malé dítě žijící v konzervativní baptistické rodině v zemědělském Kentucky – jednoho dne zažiji zásadní duchovní probuzení v náruči Velké Matky a probudím „vnitřní šamanku“. „Slovo“ se skutečně stalo tělem a o ženském těle to platí stejně tak!

Nebylo jednoduché být sama sebou v baptistické církvi. Přirozeně jsem cítila, dokonce i v mladém věku, že existuje více, než mi říkají. A i když jsem byla kárána, pravidelně jsem se dopouštěla smrtelného hříchu pokládání spousty nevinných otázek. Bylo mi řečeno, že pokud budu zpochybňovat slovo Boží, dostanu se do pekla a budu věčně zatracena. Musím přiznat, že jelikož všichni dospělí kolem mne vypadali, že daným příběhům věří, představa rudého ďábla, který mě mučí svými vidlemi, mě přiměla dvakrát se zamyslet. Modlila jsem se silněji, abych měla více víry a méně otázek, ony však neustávaly. Pocity studu, pocit, že jsem „jiná“ než ostatní a „nezapadám“, se tehdy pravidelně objevoval v mém životě.

Ohlédnou-li se zpět jako dospělá, jasně spatřuji, že život mi zachránila má divoká čarodějná babička. Byla to matka mé matky – máma Jonesová – moje odpadlická baptisticko-keltská šamanská babička, která byla mou jedinou duševní spásou během mých raně dětských let. Přestože chodila do kostela a četla tu „správnou knihu“, zřídka nosila boty, její vlasy spadaly divoce a volně na ramena, mluvila hlasitě, vtipkovala a smála se a mračila se nad tím, že se nechová jako dáma.

Máma Jonesová mě naučila čiré radosti ze spojení s přírodou, když jsme podnikaly tajemné procházky do lesa, oddávaly se smyslnému potěšení při zanoření našich bosých chodidel do úrodné, černé, jílovité půdy Matky Země a sbíraly šťavnaté ovoce a zeleninu ze zahrad a sadů. Hrály jsme si v dešti, brouzdaly se v jezírku, sbíraly ještě teplá vejce od našich slepic a vyráběly kukuřičné panenky z dlouhých klasů kukuřice, jež rostly na kukuřičném poli. Zachraňovaly jsme malé ptáčky, kteří vypadli z hnízda, a pozorovaly, jak se housenky mění v motýly. V noci jsme zpívaly písně a jedním dechem jsme se

modlily k Bohu, Ježíši a vílám! Prosily jsme je, ať požehnají našim zahradám, zvířatům a všem, které jsme milovaly. Vymýšlely jsme si rýmy a příběhy a za tmy jsme si vyprávěly staré dobré pohádky, než přišel čas jít spát. Byly jsme ukolébané pod hvězdnou zářivou noční oblohou.

Její velké srdce, svobodný duch, neochabující víra a láska mi pomohly uvěřit v sebe samu. Připomínala mi, že jsem „zvláštní“, nikoli však jako by to byla nějaká vada, jak jsem to často cítila já, přestože jsem dokázala vidět a slyšet věci v šamanských říších, o nichž druzí ani netušili, že existují.

Psala jsem o své milované mámě Jonesové v mnoha knihách. Její divoká „moudrost lůna“ vyživovala mé mladé tělo, duši a ducha a udržovala mě sytou, když svět kolem mě nedával smysl a hrozilo, že mě sežere zaživa.

Zemřela neočekávaně těsně po mých dvanáctých narozeninách, přesně před mou první menstruací. Takže když ke mně přišla ona „kletba“, jak se jí všeobecně říkalo, neměla jsem nikoho, na koho bych se mohla obrátit se svými otázkami. Má vlastní matka byla sama dost mladá a utápěla se v hlubokém smutku a depresi nad smrtí své matky. Dala mi nějaké vložky, aspirin a horkou láhev na křeče a příliš se k žádné z daných věcí nevyjadřovala. Ani jsem netušila, k čemu všemu to je.

Po smrti své babičky jsem se cítila velmi opuštěná, bez kohokoli, kdo by mě vedl (přestože jsem vždy cítila její lásku a duši poblíž). Spirálovitá stezka mého života ovšem pokračovala dále a vedla mě mnoha šamanskými cestami smrti a znovuzrození. Když mi bylo třicet, konečně jsem plně přijala svůj osud duchovní ochránkyně na šamanské cestě srdce. Život mě „odevzdal“ nekonečnému prázdnu Velké Matky a já pustila „normální“ svět. Konečně jsem se navrátila zpět domů k sobě, ke svému skutečnému já, které má babička tak něžně vyživovala a urputně ochraňovala prvních dvanáct let mého života. Jaká to byla úleva.

Když jsem vstoupila do své vnitřní moudrosti, můj šamanský duch mě začal provádět mými vnitřními hlubinami a já uslyšela hlas své vlastní moudrosti lůna vynořující se s větší a větší silou. Explodovala ve mně divoká, smyslná energie kundaliní protékající každou buňkou mého těla a v mém vlastním životě rozkvetl skutečný význam věty „slovo se stalo tělem“. Odhalila se mi mnohá tajemství, jež vždy byla skryta jen kousek pod povrchem mého vědomí. Konečně jsem porozuměla tomu, že „slovo se stalo tělem“ je mou duchovní cestou, cestou sestupu a ukotvení v těle. Náš duch, vibrující na vysoké frekvenci, musí sestoupit do srdce hmoty, abychom mohli plně prožít, co to znamená být lidští, a prožít neuvěřitelné dary, jež na nás čekají. Bylo velmi radostné uvědomit si, že naše tělo je posvátné, nikoli hříšné. Naše tělo je chrámem.

Skutečně jsem poprvé pocítila, že nejsem hříšná a že Bohyně a kněžka posvátného ženství jsou živé v mém těle a krvi. Dokázala jsem uvidět, že to, za co mě druzí

odsuzovali a čeho jsem se bála, bylo mé vlastní božství, mé královské právo stát se nebeskou královnou na Zemi.

Od tohoto velkého probuzení mě má duše vzala na spoustu úžasných cest naplněných mnoha šamanskými a archetypálními energiemi, které se magicky ukotvily v mém bytí a pokaždé mě přivedly do blízkého vztahu s širšími poli moudrosti a bezpodmínečné lásky.

Když jsem se poprvé setkala s autory této knihy, okamžitě jsem rozpoznala spřízněnost našich duší – cestovali jsme po stejných duchovních stezkách a tvořili ze stejného vesmírného proudu Šakti. To, co jsem já nazývala „probuzením vnitřního šamana / vnitřní šamanky“, bylo velmi blízké jejich „probuzení lůna“ a „znovunabytí ženského svatého Grálu“. Hovořili jsme společně s velkým nadšením o hluboké vnitřní studně moudrosti, o portálu, který je-li jednou otevřen, znamená přístup k učení světových posvátných mysterijních škol. Tato znalost je v nás obsažena, včetně rozsáhlé knihovny akášických záznamů. Když se vnitřní šaman/-ka probudí a když se probudí lůno, nic již nezůstane skryto.

Tato nádherně napsaná a moudrá kniha *Probuzení lůna: Zasněžení od samotné stvořitelky života* se zrodila z hojných prožitkových a osobních cest dvou úžasných milovníků pravdy, jejichž osudem bylo nalézt jeden druhého a objevit posvátnou jednotu jak uvnitř sebe, tak v náruči a srdci druhé osoby. Sdílejí elixír své extatické lásky představující pramen znovuzrození a obnovy pro vyprahlou duši světa.

Jsem poctěna, že vám, čtenářům, mohu představit Dr. Azru Bertranda a Seren Bertrandovou, světové cestovatele, průzkumníky, mystiky a šamanské duše, jež zasněžili své životy studiu a prožití velkých tajemství celého světa – na vnějších i vnitřních rovinách. Jejich společná moudrost je obdivuhodná a jejich oddanost, s níž probouzejí zapomenuté a potlačené vášně vědomí lůna, jež patří nám všem, připomíná staré příběhy velkých králů a královen Grálu. Jsou duchovními trubadúry, zpívajícími novou píseň reality, píseň, která je tak příhodná a důležitá pro tuto dobu.

Pokorně se klaním v uctivém uznání síly spojení „slovo se stalo tělem“ v této úžasné knize. Ztracená Píseň písní se opět vrací, naše představy se propojují s našimi obnovenými vášněmi, abychom spoluutvářeli a zrodili svět, v němž žijeme, prostřednictvím opětovného spojení s kolektivní moudrostí našeho ženského vědomí.

Linda Star Wolfová, Ph.D., je vizionářskou učitelkou a šamanskou průvodkyní po více než třicet pět let. Zakládající ředitelka a prezidentka Venus Rising Association for Transformation, Venus Rising University a Shamanic Ministers Global Network. Vytvořila také proces šamanského dechu (Shamanic Breathwork Process) a je autorkou devíti knih, např. *Shamanic Breathwork*, *Shamanic Mysteries of Egypt*, *Visionary Shamanism* a *Soul Whispering*.

PŘEDMLUVA

DOPIS LÁSKY OD AUTORŮ

*Budte trpěliví, Ona tká a přede – nedokážete si ani představit
všechny ty možnosti, jež pro vás chystá uvést do života.*

AZRA A SEREN BERTRANDOVÍ

DRAZÍ POUTNÍCI LŮNA, děkujeme vám, že jste se rozhodli podniknout tuto cestu do lůna. Každá žena, která se na tuto pouť vydá, a každý muž, který kráčí s ní, přinášejí neuvěřitelné požehnání a dar světu. Pouť do lůna nás vede hlouběji k životu a lásce. Věříme, že kolektivní probuzení lůna je lékem, který náš svět potřebuje. Je čas opětovně si přisvojit tvořivou sílu lůna a obnovit dávné ženské kosmologie, jež ctí posvátnost života a pomáhají nám uvést náš život do rovnováhy s veškerým tvořením.

Rozpomenutí si na vědomí lůna je důležité jak pro muže, tak pro ženy, jelikož my všichni jsme byli z lůna a v prostředí vědomí lůna stvořeni a zrozeni. Tato transformační primární energie proudí každou buňkou a atomem našeho bytí, bez ohledu na naše pohlaví.

Když hovoříme o lůnu/děloze, odkazujeme se na něco většího než na pouhý fyzický orgán v ženském těle – přestože toto posvátné místo přetéká tvořivým kouzlem. V širším smyslu se odkazujeme na energetický, multidimenzionální portál, most mezi světy, který v nás žije, ať již máme fyzickou dělohu nebo ne. Toto poznání odráží starověká původní učení o lůně.

Energetická síla a otisk dělohy uvnitř zůstává i u žen, jež podstoupily hysterektomii. Energetická moudrá krev teče v harmonii s cykly Měsíce i u žen v menopauze. Ženy ve fázi Vědmy jsou duchovními babičkami kmene, „moudrými lůny“. Muži také mají duchovní nebo energetické lůno, které nazýváme *hara*.

Lůno je jednou z největších sil ve vesmíru – je to neuvěřitelný dar a čest, že tato síla je součástí našeho těla. Musíme si vyžádat zpět suverenitu svého lůna – jelikož tato vesmírná hvězdná brána v nás obsahuje sílu rodit, utvářet a formovat multidimenzionální reality. Stojíme na úsvitu nového cyklu a musíme v sobě probudit tuto vesmírnou tvořivou sílu.

Je dobré, abychom si ujasnili, že síla lůna nemá být použita, nýbrž spíše probuzena, opětovně propojena, ukotvena v těle. Rádi bychom, aby lidé neužívali sílu lůna neetickými způsoby nebo pro nízkou magii, ale spíše k uctění ducha života s láskou.

Dveře k zámku Grálu – lůno – se otevřou pouze těm, kdo k němu cestují s nejhlubší láskou a upřímností. Tato cesta od vás bude vyžadovat úplně všechno a oplátkou vám vše věnuje. Milosrdenství lůna probudí vaši divokou energii Šakti a znovuzrodí váš život.

V této knize jsme odpověděli na volání vesmíru – země a ženská dimenze nás oslovily, aby nám připomněly, že něco skutečně zásadního bylo zapomenuto. Pokud také slyšíte toto ohromné volání lásky, zpívající hluboko z vašich kostí, z řek, rostlin a od vašich předků, žádající vás, abyste ochraňovali kódy života a pozemské moudrosti, pak vás volá samotné lůno svaté.

Nabízíme vám tuto knihu. Patří vám a vy jí. Je to čarodějně, kouzelné učení vaší duše. Tato kniha má duši: z magických portálů jinového prostoru mezi slovy bude proudit ženská energie, pokud se rozhodnete otevřít se jí a přijmout ji.

Při cestách touto knihou ji prosím klidně bez obav čtěte nelineárním způsobem. Můžete tuto knihu používat jako orákulum tak, že požádáte Ducha o vedení a otevřete knihu na určité straně, jež vám přinese zprávu obsahující ženskou moudrost. Nebo vás může obzvláště přitahovat jeden ze sedmi cyklů moudrosti představených v knize a můžete si přát zanořit se právě do něj a zahájit svou cestu tady.

Tato kniha je magickou branou do mnoha světů. Věřte své poutní cestě.

Uvnitř vás se nachází *šaman/šamanka lůna*, spravující posvátné tvořivé otisky. Vaše skrytá ženská esence vysílá nezkracené spirály primární životní energie, Šakti, zasvěcující druhé do tajů života. Probouzí se z dlouhého spánku. Cítíte, jak ve vás tato energie pulzuje? Spala na půdě starodávných lesů, sytila úrodné půdy a protékala krystalicky čistými řekami.

Lůno nás volá zpět na *cestu lásky* – volá nás, abychom se vydali cestičkou osvícenou hvězdami zpět k původní nevinnosti, tančili do centra tvořivého lůna, vydali se cestou spirály po energetických stezkách sobů, snových stezkách a dračích liniích* našich lůn a cestou Matky Země a sítě života, s níž je lůno důvěrně propojeno. Ženy i muži byli stvořeni jako bytosti s hlubokou ženskou pocitovou podstatou. Naše ženské srdce, lůno a hara obsahují toto poznání a vedou nás zpět domů k posvátné jednotě lásky. Nemůžeme udělat jediný krok sami, směrem k tajemství můžeme kráčet pouze společně.

* Specifické termíny a důležité osoby, jež mohou být čtenáři neznámé, např. *stezky sobů*, *snové stezky* nebo *dračí linie*, jsou vysvětleny ve slovníku na konci této knihy.

Ženská cesta je plná vášně a touhy, tužby našeho srdce jsou zrozeny prostřednictvím lůna. Naše nejhlubší pocity jsou dimenzionální branou, plnou bohaté plodnosti. Necht' probudíme svou posvátnou touhu a vysníme – zrodíme – do reality novou zemi – zemi zářící láskou a úctou ke všemu živému.

Děkujeme, že kráčíte s námi. Kráčíme společně...

S LÁSKOU,
AZRA BERTRAND, M.D.,
A SEREN BERTRANDOVÁ

ÚVOD

*Jsem něžně hovořícím hlasem.
Existuji od počátku věků.
Přebývám v tichu,
v nezměrném tichu.
Pocházím ze středu Podsvětí
a posvítla jsem si na temnotu.
Jsem tou, jež rozlila Vody.
Jsem tou, jež je v zářivých Vodách skryta...
Jsem obrazem neviditelného Ducha.
Jsem lůnem, jež dává Všemmu tvar tak,
že zrodí Světlo, zářící nádherou.*

GNOSTICKÝ TEXT TRIMORPHIC PROTENNOIA
RUKOPISY Z NAG HAMMÁDÍ 13

NÁŠ STVOŘITEL je plný lásky a toto čisté semínko v nás rozkvétá.

Prostřednictvím ústních tajných učení, která si naši dávní předci předávali jako vzácná vlákna moudrosti, si lidé byli vědomi toho, že lůno je zdrojem veškerého Tvoření. Setovští gnostici hlásali, že vesmír je dělohou, a říkali: „... nebe a země mají tvar podobný děloze [...] prozkoumejte těhotnou dělohu jakékoli živé bytosti a [...] objevte obraz nebe a země“.¹ Gnostický šaman Šimon Mág – jenž zdědil plášť Jana Křtitele a byl žákem Ježíše Krista – s daným souhlasil, hlásaje, že pozemským rájem je lůno: „Mojžíš [...], používaje alegorii, prohlásil, že Rájem je lůno a Edenem placenta.“²

Ráj je v nás, Eden je mateřská matrice naší původní ženské biologie, jež je v nás zakódována samotným životem. Velká děloha, která vše zrodila, je těhotná magickými možnostmi – společně s těmito nekonečnými tvořivými vlákny můžeme tvořit, abychom obdrželi nové prameny moudrosti. Stále jsme propojeni spirálovitou pupeční šňůrou k placentě prázdnoty a můžeme čerpat hlubokou výživu a podporu z jejího vesmírného lůna.

Podobně jako všechna mysterijní učení je tato kniha navržena tak, aby urychlila přímý prožitek lůna Boha ve vás samých. Učení, která představujeme, jsou součástí alchymie *opravdové lásky*. Učení lůna, zaměřená na největší zdroj síly veškerého tvoření, byla

často zneužívána, aby zrodila pouze omezené záměry sloužící vlastním účelům. I ti, kteří věřili, že mají dobré úmysly, byli často odpojeni od skutečného ženského proudu energie a perspektivy.

Z tohoto důvodu bylo nutné, aby znalost lůna přešla do tajnosti a tak zůstala uchována v bezpečí. Je velkou poctou a privilegiem, že žijeme v době, kdy se tato moudrost vrací, aby mohla opět rozkvést. Lůno má prostor srdce, stejně jako má srdce prostor lůna – a magickou pupeční šňůru světla, která je propojuje. Boží inteligence se projevuje prostřednictvím *srdce lůna*: propojí-li se tato dvě energetická centra v posvátné jednotě. Jeden bez druhého jsou nekompletní, stejně jako dvě poloviny mužství a ženství patří na základě tvořivého otisku k sobě.

V našem současném paradigmatu bylo srdce odděleno od lůna, naše tvořivá síla byla a je často oddělena od lásky. Když naše láska nemá kořeny a naše síla není spojená se srdcem, zrodí se utrpení. Uvědomění, že energie lásky, kterou si nejsnadněji pojíme se srdcem, také zahrnuje a proudí lůnem, je důležitým klíčem k našemu probuzení. Lůno obsahuje primární moudrost, jež podněcuje všechny nové výtvořiny Ducha.

Propojení srdce a lůna také přivádí vitální sílu naší sexuální energie, naší životní energie zpět k frekvenci lásky a čistého vědomí tak, že ze sexuální jednoty učiní nejvyšší svátost lásky, v níž zažíváme spojení srdce a lůna. Z tohoto místa jednoty může být na Zemi zrozena nová energie – ze síly lásky. To je dokonalý otisk původní nevinnosti – skutečné lidské bytosti, jež v nás žije.

Když se rozpomeneme na esenci posvátného ženství a Boží otisk v naší osobní děloze a aktivujeme je, vrátíme se na trůn své vlastní síly – a opětovně se spojíme s hluboce žitým poznáním, že jsme součástí ekosystému vědomí Gaii a nejsme od něj oddělení. Z tohoto zakořeněného a bezpečného místa v našem vlastním bytí se můžeme začít rozšiřovat do vesmírných a meziplanetárních sítí s uvědoměním, že jsme integrální součástí i tohoto ekosystému. A nakonec můžeme přijmout a prožít čistou lásku proudící veškerou existencí z lůna Boha a poznat, že jsme součástí také tohoto velkolepého proudu energie nekonečné lásky.

Můžeme opět otevřít živé knihovny a získat přístup k neuvěřitelným kódům vědomí uloženým ve *hmotě*: v lidském těle, rostlinách a zvířatech, oceánech a řekách, ve skalách, minerálech, horách a krystalech samotné Gaii. Můžeme se naučit, jak znovu splynout s vědomím obsaženým v těchto vzácných klenotech tvoření a znovu otevřít brány světla. V dávných kulturách to znamenalo projít „okřídlenou branou“ velké dělohy.

Velká děloha: svatá děvka

Velká tvořivá děloha, původní rodička všeho, byla kdysi známá pod pojmem velká děvka (z angl. slova *whore*). V semitských jazycích Blízkého východu slovo *hor*

znamenalo „jeskyni“ nebo „lůno“. Byla známá také jako nevěstka (*harlot*) – „lůno světla“. Je čas vzpomenout si na krásu a posvátnost naší vnitřní děvky, vnitřní nevěstky, velké dělohy světla – původního posvátného ženství – a vyžádat si ji zpět.

V hebrejštině znamenalo slovo *horaa* „instrukci“ a slovo *hor* znamenalo „světlo“.³ Ve skutečnosti z těchto posvátných kořenů slova *hor* vzniklo jméno Tóry, Starého zákona. Lůno světla bylo vždy známo jako tvůrce zákonů, učitel(-ka), ten (ta), který(-á) ozařuje, světloňoš(-ka). *Horasis* bylo řecké slovo pro osvětlení lůna, jež se často dostavilo prostřednictvím sexuální jednoty muže a ženy. V Bibli bylo slovo *horasis* užito při popisu prorocké, extatické vize.

Všude ve světě nacházíme u základů duchovního uctívání tato ženská slova, související s lůnem – kořenová slova *her*, *har*, *hera*, *hara* a *hero*. Ve starověkém Babyloně byla Ištar nazývána Velkou Bohyní Har, Matkou nevěstek (*harlots*). „Její vyšší kněžka Harine byla považována za duchovní vládkyni města Ištar.“⁴ V domorodé huicholské kultuře Mexika je jméno prapůvodní babičky bohyně oceánu Haramara: Matka děloha. Tato kořenová slova nalezneme rozestá jako kouzelné perly také ve slovech *chariot* (antický válečný vůz), *chorus* (sbor), *charm* (šarm) a *harmony* (harmonie).^{*} Slovo *charis* je jménem, které svatí muži v Indii – oddaní stoupcenci Šivy-Šakti – dávají entheogenům, jež kouří, znamenající „bohyni“ nebo „menstruační krev“. Toto slovo je také kořenem křesťanského slova *eucharist* (eucharistie, svátost oltářní).⁵

Budeme-li následovat tato stejná magická vlákna, dojdeme k řeckému slovu *christ* (Kristus) nebo *chrism* (křížmo), znamenající „pomazaný“ nebo „olej k pomazání“. Jsou to zkrácené podoby slova *charist* a *charism*, z nichž se vyvinulo slovo *charisma* (charisma, osobní kouzlo), popisující „pomazanou“ nebo „pokřtěnou“ osobu, naplněnou okouzlujícím, magnetickým ženským světlem požehnané vesmírné dělohy. Měsíční (menstruační) krev byla považována za primární požehnání, jež bylo darem moudrého lůna ženy. *Chrism* (křížmo) je duší hmoty, zlatý had životní síly. *Christ* (Kristus) je energie Šakti, naše primární životní energie.

V dávném Sumeru byly posvátné sexuální chrámové kněžky nazývány Sal-Me, což znamenalo „boží ženy jóni“.⁶ *Sal* bylo sumerské slovo pro ženu a zároveň jóni a *Me* znamenalo posvátný, mající božské vlastnosti. Sal-Me je původem jména Salome, které popisovalo ženu zasvěcenou do sexuálních mystérií lůna. Byla to Salome, posvátná kněžka lůna, která předváděla mystický tanec sedmi závojů, za nějž byla později demonizována. Ve starověkém Sumeru se piktogram vulvy nazýval *sal* a byl sestrou hebrejského *daleth* – trojúhelníku směřujícího dolů a symbolizujícího jóni jako vesmírnou bránu.

^{*} *Harmonie* doslova znamená „být v souladu s Měsícem nebo cykly lůna“. Samotné slovo Měsíc (*moon*) pochází z řeckého *mene* a protoindoevropského *me(n)ses* – obě znamenají „Měsíc“.

Původní učení spásy (*salvation*) se vztahovalo k prapůvodní spáse vědomí, prožité prostřednictvím šamanského návratu k duchovní Velké Děloze Matky jóni. Eset, královna nebes, byla svými stoupenci nazývána spasitelkou (*savior*), jelikož byla zprostředkovatelkou léčivého ženského balzámu, který k nim láskyplně proudil z centra veškerého tvoření – z velké vesmírné dělohy.

Ve starověkých sumerských textech je nebeská loď bohyně Inanny přirovnávána k její „nádherné vulvě“, což znamená, že titul královny nebes (přináležející Inaně, Eset a Panně Marii) může být také interpretován jako královna vulvy nebo královna lůna.

Lůno Boha leží u základů všech náboženství. První hebrejská slova knihy Genesis – *B'rashith* – se obvykle překládají „na počátku“, ale existuje hlubší a tajemnější význam, jenž se vytratil nebo byl záměrně skryt. Jedná se o význam „v děloze“, odkazující na vesmírnou ženskou tvořivou sílu, která veškeré tvoření zrodila ze své prapůvodní vesmírné dělohy.⁷ Podobně *apokalypsa* znamená „odhalení lůna“ a vychází z kořene slova *calypso*, což vyjadřuje něco, co je ukryté, utajené, schované v „poháru“ nebo „kotli“ – označení pro starověké symboly lůna.

V ruské lidové tradici se ženská mysteriální učení uchovávají ve stylizovaných, symbolických výšivkách archaických matek rodiček (*rozhbenty*), které též bývají nazývány „původními matkami“. Tato řemeslná díla zobrazují ženské tělo v rodící pozici, s roztaženými rukama a nohama. Jóni je zobrazena jako X uprostřed kříže lůna, což je také posvátný symbol katarů. Kříž byl často interpretován jako sluneční symbol, původně byl ovšem branou lůna Matky života.⁸

Jorubská kultura Nigérie vnímá svět jako vnořenou sadu lůn matek, která jsou poháněna tajemnou duchovní mateřskou silou *Aje*, vycházející z lůna bohyně Velké Matky a nazývanou „tajemství samotného života“. Tato síla proudí do pozemských žen prostřednictvím jejich vlastních posvátných, životadárných lůn. *Aje* ženám propůjčuje pozemské, božské a duchovní síly převyšující muže, ovšem ty, které tuto sílu používají, Stařeny noci, musí pamatovat na nejvyšší morální a duchovní standardy – musí tuto sílu používat ve službě dobra pro všechny. Často jsou to starší ženy kněžky, na něž se s respektem pohlíží jako na „majitelky světa“ kvůli moci boží energie lůna, kterou zprostředkovávají.⁹

Naše mytické prameny šeptají o mnoha ztracených zmínkách o zapomenutém posvátném ženství. Tak jak bylo odstraněno z našich životů, zmizelo i z našeho jazyka a vědomí. Vezmeme-li si zpět náš posvátný ženský jazyk, začneme přivádět ztracenou bohyni zpět do naší duše – a do našeho světa.

Přetváříme naši kosmologii – nový a zároveň dávný způsob vnímání perspektivy a krajin tvoření. Rozsáhlé množství (obvykle ústních) znalostí této starodávné kosmologie

bylo ztraceno a zničeno během války, která byla proti dimenzi ženství divoce vedena. Knihovny mohou být zničeny, ale vzpomínky žijí dále v naší magické ženské DNA.

Vytvoření této knihy

Tato kniha představuje souhrn více než dvaceti let praxe a studia alchymických věd a duchovních šamanských cest autorů. Zahrnuje mnoho obzorů – od těch dobře vyšlapaných cest moderního světa, např. práce s více než 25 000 lidmi v oblasti léčení a medicíny, včetně účasti na spontánních remisích rakoviny v terminálním stadiu, k asistenci při výzkumu, který byl prováděn na konci 90. let minulého století americkým National Institute of Health and Human Development. Tento výzkum se týkal zdraví dítěte a rozvoje osobnosti a studoval neuroendokrinní korelace a způsoby chování spojené s láskou a primárním bondingem mezi matkou a dítětem.*

Zahrnuje také práci s vědeckými kolegy, alchymisty moderní doby, kteří zkoumají a experimentují na nejmodernějším poli regenerativní vědy týkající se kmenových buněk menstruační krve. Často dosahují zázračných výsledků souvisejících se zvratem procesu stárnutí a opětovným růstem srdečních buněk.

To je ovšem pouze jedna část příběhu. Skutečné poznání přišlo tak, že jsme se vydali méně vyšlapanými lunárními stezkami starověkých šamanů a kněžek lůna do hlubokých tajemných lesů, kde žije náš skutečný příběh, skrytý v Pandořině skříňce a čekající na odemknutí – do divočiny naší ztracené ženské duše, imaginárních krajin nadpozemského světa a podsvětí lůna.

Ženská dimenze je kouzelnou říší paradoxů a zázraků. Náš současný svět se ochuzuje o pravdu ženství, jež tak často nechává rozpadnout naše jistoty, které si nejvíce hýčkáme a opatrujeme.

V ženských šamanských kulturách jsou učení často popisována jako „kvetoucí a nejistá“, „zvláštní a tajemná“, „bohatá na dvojsmysly“. Ženství je říší hádanek, čehož si byli dávní básníci vědomi. Tak často toužíme po jasném zářivém světle mužské logiky, která by vše vysvětlila, jenže ženství nás vede do tajemství. Otevírá se branám, otázkám a možnostem, ukazuje na místa, na něž světlo nemůže dosáhnout.

Nabízíme svou práci v tomto otevřeném duchu bádání, nikoli ve formě fixních absolutních pravd a jistot. V této knize tedy naleznete jak vědecká a historická „fakta“, tak prožitkové imaginární brány, které cítíme, že jsou správné, a přišly k nám prostřednictvím naší osobní gnostické zkušenosti. Jejich otevřené dveře však necháváme na vás.

* Tento výzkum provedl Stephen J. Suomi, Ph.D., pod vedením britského psychiatra Johna Bowlbyho, M.D., a amerického psychologa Harryho Harlowa, Ph.D.

Gnostičtí šamani a kněžky dávných ženských mysterijních škol vždy kladli velký důraz na imaginární práci. Byla branou k ženskému vědomí a tak tomu zůstává dodnes.

Zaslechli jsme pouhou ozvěnu šepotu toho, co bylo kdysi známé – v každé kultuře a tradici, od Číny a Japonska po Jižní Ameriku a Afriku, existují velká množství bohatého materiálu, který otevřeně či skrytě obsahuje moudrost lůna. Předáváme vám toto vlákno – a zapalujeme snovou svíčku, abyste v této obrovské tapisérii tkali svou vlastní moudrost lůna, zahrnující vaše vlastní duchovní a rodové linie, a přinesli do ní více ženské moudrosti.

S tímto posvátným záměrem vás zveme, abyste s námi cestovali do těchto říší magických možností rozdělených do třiceti tří spirál, které vytvářejí sedm cyklů poutě Probuzení lůna.

Kráčejte cestou vlastní esence

Během času, který společně strávíme a kdy budeme objevovat a rozpomínat se na dávné cesty lůna, se můžete dočíst o vám neznámých tvrzeních. Snažte se zůstat otevření a přijímající a obraťte se na své vlastní lůno pro zpětnou vazbu a vedení. Vaše lůno je královnou vaší reality. Slova v této knize jsou prostorem lůna, magickým portálem, skrze nějž můžete nahlédnout do rozlehlých divočin samotného Tvoření.

Pouze vy opravdu víte, co vás zde očekává. Poutě do lůna je pro každého jiná – každý z nás napouští stejná vlákna a cesty naší vlastní esencí a zkušeností. Ženský princip si je vědom toho, že dokonce i pravda je nekonečnou spirálou. Dostáváme pouze to, na co jsme připraveni, a každá nová evoluční vlna nám zobrazuje odlišnou vrstvu.

Vaším klíčem je probuzení vašeho vlastního vnitřního vědění, rozdmýchání těchto myšlenek ve vašem vlastním vnitřním kotli lůna, abyste se spojili se svou vlastní moudrostí. Probuzení lůna je cestou otevřenou každému – nepotřebuje žádné guruy, mistry, formulovitá pravidla nebo ohromné duchovní síly. Vaše vlastní vnitřní moudrost obsahuje všechny klíče, jež potřebujete. Jediné, co je po vás požadováno, je zakořenění do vaší *vlastní esence*.

Z naší zkušenosti jsou vaše vlastní vnitřní pocity a duchaplná intuice, vyvěrající z hluboce zakořeněného, naslouchajícího propojení s moudrostí země, tím nejspolehlivějším duchovním vedením.

Buďte hraví, co se termínů použitých v této knize týče, a zahrňte do nich sami sebe. Pokud jste muž, dovolte si zaměnit slovo *lůno* za *hara*, pokud jste ve vztahu s osobou stejného pohlaví, vyložte si dané termíny tak, aby vyhovovaly vaší cestě. Pokud jste polyamorní, dovolte vstoupit tomuto pohledu. Nasajte ze slov šťávu, kterou potřebujete, a vyplivněte pecičky. Vydejte se za dobrodružstvím beztvarou krajinou do světa hmoty.

V této knize často odkazujeme ke Zdroji vyjádřenému ženskými termíny, jelikož se nacházíme v době, kdy si bezprecedentně a naléhavě potřebujeme vzpomenout na ženskou tvář Boha. Cítíme ovšem, že lůno Velkého Stvořitele je jak matkou, tak otcem – neboť v sobě zahrnuje jak ženské, tak mužské polarity – a existuje za dimenzí protikladů, které se rodí z jeho Tajemství.

Orákula lůna se probouzejí

Na naší cestě nás doprovázejí členové světového kruhu lůna. Některé z jejich prožitků s vámi budeme na této cestě sdílet. Tato svědectví vycházejí z jejich hluboké vnitřní práce, obřadních vizí a vhlédů, jež obdrželi ve snech, když se ponořili do šamanského učení mystérií lůna. Jejich vize vyvstaly ze zapomenutých oceánů kolektivní paměti lidstva a promlouvají k nám všem. Nesou zprávy archetypální moudrosti, po níž náš svět právě teď prahne. V ženských kultech cestovali zasvěcení jedinci společně jako propojená síť vědomí – a každá obdržená prorocká zpráva nebyla pouze osobní zprávou pro daného jedince, nýbrž proroctvím pro celou skupinu. Tato sdílení se podobala řeckému sboru, inspirována řeckým divadlem a dávnými obyčejí Diany Artemis, kde ženy zpívaly, tančily a společně prorokovaly jako kruh hlasů. Jejich sdílená moudrost byla uctívána jako slova samotné bohyně.

Orákula lůna se opět probouzejí. Odrážejí kolektivní hlas na scéně, aby ukázala, že Probuzení lůna je živým, dýchajícím hnutím, zrozeným prostřednictvím *všech* jedinců, kteří touží po poznání lůna. Když budete cestovat touto knihou, uvědomte si, že jste důležitým vláknem této sítě vědomí lůna. Dopřejte si čas na to, abyste se usadili a nechali vířit jakékoli nápady, jež k vám budou při čtení proudit. Vaše vlastní vhledy a vize jsou důležitou částí této kolektivní tapisérie vzpomínek pomáhajících obnovit ženskou podstatu na naší milované Zemi.

Společně tkáme novou cestu

Potřebujeme rozmotat vlákna času, díky nimž jsme se oddělili od svých minulých a budoucích já, a opětovně utkat klubko časových linií, které propojují existenci dohromady do jednotné reality.

Lůno Velké Matky bylo vždy známo jako tkadlena, boží Stvořitelka, řemeslnice veškerého života. Slovo řemeslný, *zručný* (z angl. slova *crafty*), odkazuje na dávné obratné způsoby moudrých žen a indické slovo *tantra* znamená „být spleten“. Titul kněžky Magdalény (Mag-Dal) se také překládá jako „velká tkadlena“ a „kouzelná brána“.*

* V semitských jazycích bylo *mag* starověkým slovním kořenem znamenajícím „kouzelný“ nebo „velkolepý“ a *daleth* nebo *dal* znamenalo „brána“ nebo „portál“.

Téměř ve všech oltářích věnovaných Artemidě byly nalezeny stavy tkacího stroje, vřetena a tkalcovské lodě a v jejich svatyních jí byly jako dary nabízeny vlněné látky a vlákna navinutá na cívkách. Na korintských vázách bývají Artemis a její kněžky lůna zobrazeny, jak drží vřeteno.¹⁰

Dávná a nadčasová mystéria lůna jsou cestou lásky, návratem k harmonii s přírodou, se sněním Gaii, s nezměrnou laskavostí života, hlubokou a něžnou láskou Stvořitele a divokými, nedotčenými tvořivými proudy a cyklickými rytmy. Ženská pocitová dimenze je ukotvena v lásce, divokosti, vlídnosti, něze, trpělivosti a jednotě.

Ženské vědomí tká novou cestu reality a vyzývá nás, abychom vstoupili magickou branou a stali se součástí velké změny – stali se vědomými spoluvůrci nové reality.

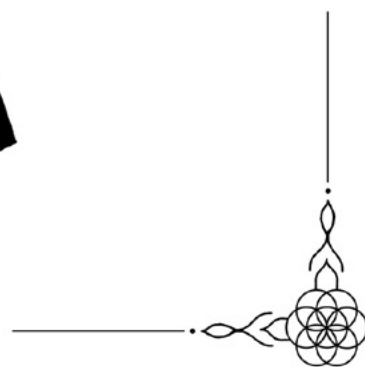
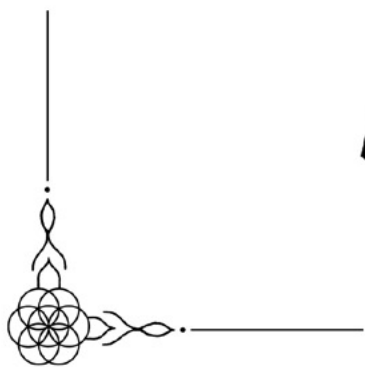
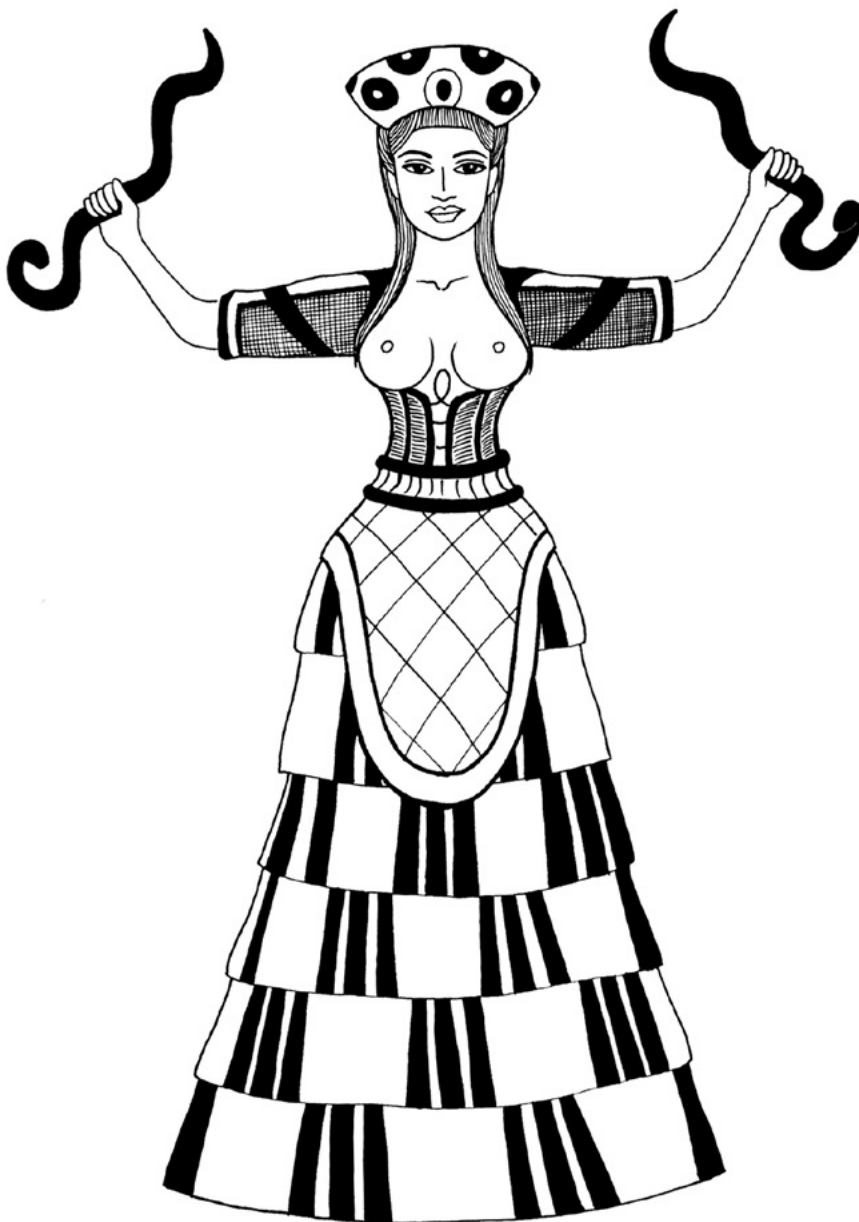
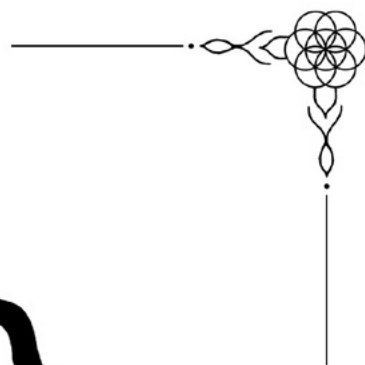
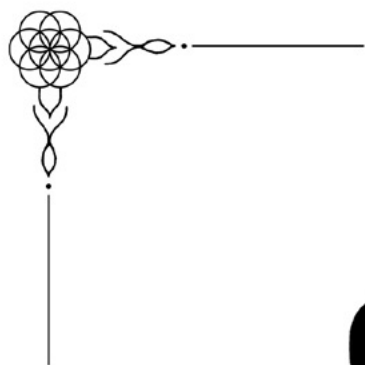
Ta, jež nás láskyplně stvořila, nosila v lůně a zrodila, nás nyní volá.

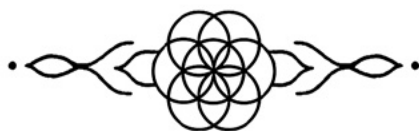
Není náhoda, že jste si vybrali tuto knihu. Můžete si být jistí, že vaše lůno se chystá zrodit něco neuvěřitelného, jedinečně se projevit způsobem, který můžete darovat tomuto nádhernému světu jen vy. Podporuje vás kruh lásky – naše lůna jsou propojena magickým vláknem hvězdného světla, propletena mnoha tajemnými způsoby. Naše lůna fungují jako jedna síť.

Návrat vědomí lůna je největší revolucí, jež v současné době probíhá na naší planetě. Lůno má moc zrodit a znovuzrodit. Stařeštinové se obraceli na moudrost lůna za účelem léčení a vykoupení a ženství bylo uctíváno jako trůn veškerého tvoření.

Jako společná síť lůn utváříme realitu nové země. Společně můžeme vyléčit vnitřní a vnější pustinu a navrátit ji k lásce.

*Tkáme novou cestu,
společně šijeme revoluce,
z našich lůn spřádáme nové světy,
navracíme se k divokým koutům svých duší,
voláme zpět to, co bylo ztraceno.
Jsme ženy lůna,
šílené láskou, s níž konáme,
jsme muži srdce,
kteří roztáli v odevzdání,
mající strach pouze z toho,
že nebudou moci cítit.
Uvažujeme jako síť,
váše vlákna drží ta má pohromadě.
Jsme tkalci příběhů a trubadúři,
říkáme slova, jež byla rozbita,
zpíváme písně touhy.
Tkáme novou cestu,
shromažďujeme vlákno bolesti
a spřádáme jej zpět do zlata.*

CYKLUS PRVNÍ

VÍTEJTE
V PRIMÁRNÍM
VĚDOMÍ LŮNA

SPIRÁLA 1

PROBUZENÍ LŮNA

Otevření vnitřních magických dveří

Tao je temné a neuchopitelné.

Jak ji může rozzářit?

Protože mu to dovolí...

Tento zdroj se nazývá temnota.

Brána k veškerému pochopení.

TAO-TE-ĪING

LŮNO JE VĚČNÝM MYSTÉRIEM prapůvodní oslnivé temnoty, která rodí světlo do reality. Je to brána k magické říši moudrosti. Je to svatý Grál: pohár obsahující tajemství života. Nepotřebujeme hledat vně, abychom získali odpovědi, po nichž ve svých životech toužíme. Jediné, co potřebujeme, je vydat se na pouť hluboko do svých vlastních těl. Naše těla jsou chrámy; Zdroj žije uvnitř nás. Každá buňka je hvězdnou branou, portálem a lůno je matkou tohoto komplexního, úžasného systému, který nazýváme lidským tělem. Je to hologram Boha.

Tato pouť je cestou skrze magickou bránu vašeho vlastního osobního prostoru lůna do tvořivé dělohy, ke zdroji a kořeni našeho vědomí, abychom se rozpomněli na její lásku, sebe samé a přivedli náš svět zpět k celistvosti. Vědomí, které žije ve svém lůně, tvoří naši realitu a má také moc ji znovuzrodit.

Podobně jako si vědci již jsou vědomi toho, že černé díry – díry lůna – rodí galaxie, byla veškerá existence zrozena prostřednictvím tvořivé dělohy – našeho primárního Stvořitele. Je to vesmírná kolébka zářivé temnoty, těhotná nekonečnými možnostmi světla, koupající se v mocné tvořivé energii, již nazýváme láskou. Čirá životní síla. Je to naše přirozené právo, toto je náš trůn magických možností.

Žijeme uvnitř vesmírné kosmologie tvoření, v obrovském metaverzu, mateřské linii vesmírů Velkých Matek, které rodí, transformují a rozpouštějí vše ve svých majestátních vesmírných lůnech. Náš vesmír se zrodil z lůna mateřského vesmíru, z metaverza,

kteř je souvisle a magicky propojeno dírami lůna (černými dírami), interdimenzionálními průchody jóni. Náš mateřský vesmír zrodil náš vesmír a žije dále v našich vesmírných kódech DNA, stejně jako genetický kód našich rodičů řídil početí a růst embrya, které vyrostlo do bytosti, jíž jsme dnes.

Indický světec Rámakřiřna popsal své probuzení energie kundaliní jako „prostor lůna“ – vesmír vypadající jako stříbrné jezero, přičemž nejvyšší podstatou vesmíru je ohromný zářivý trojúhelník rodící v každém okamžiku nekonečné množství vesmírů.¹

Hinduistický posvátný text *Bhagavadgíta*, který bývá překládán jako „Píseň tvořivého lůna“, poeticky popisuje toto vesmírné vědomí lůna, jež zrodilo náš vesmír: „Vězte, že je to lůno, z něhož všechny bytosti vznikají, vesmír se rodí ve mně a ve mně bude zničen... Všechny bytosti zůstávají ve mně. Na konci vesmírného cyklu se navrací zpět do mého lůna – sto padesát tisíc miliard našich pozemských let – a až započne nový cyklus, vyšlu je opět vpřed – z mé hojnosti poteče plejáda forem života.“²

D. C. Lau, překladatel čínské kosmologické básně *Tao-te-ťing*, říká: „Stejně jako se živí tvorové rodí z lůna matky, vesmír se rodí z lůna tajemné ženy.“ Tato „tajemná žena“ byla také známa jako „duch údolí“, hluboká studna ženské jinové energie, jež je základem veřkerého tvoření.³

Rgvéda, starověký indoárijský posvátný text z Indie, nazýval zdroj vesmíru *Hiranjagarbha*, což doslova znamená „zlaté lůno“.

V kabalistickém díle Zohar je první Boží emanace popsána jako *botsina de-qardinuta*, „jiskra neprostupitelné temnoty“, která je tak zářivá, že není možné ji spatřit.⁴ Uvnitř černých děř vznikají nové vesmíry, kde nefungují známé zákony fyziky – uvnitř nich se totiž nachází magický kvantový ženský svět, čarodějná hostina vesmírných dimenzí. Černá díra jednoho vesmíru může být bílou dírou, jež zrodí jinou, těžko postřehnutelnou realitu smrti, zrození a znovuzrození.

Cesta k bodu nula

Nekonečná prapůvodní tvořivá inteligence námi protéká v každém okamžiku, ve skutečnosti nás stvořila a nachází se u základů našeho bytí. My jsme na to však z velké části zapomněli.

Mnoho lidí vnímá tvořivou dělohu jako černou díru v jejích negativních konotacích: nekonečná propast, místo smrti, transformace, temnoty, strachu, zahlcení a neznáma. Je to skrytá dimenze stínu, do níž se neodvažujeme vstoupit. Zapomněli jsme, že je naplněna čirou láskou, že nás rodí a obrozuje, že tento černý spirálovitý víř rodí světlo.

Probuzení lůna je cestou, která umožňuje všemu v nás, co není láskou, aby sestoupilo do prázdna a zrodilo se znovu – nově. Je to „smrt a znovuzrození“, o nichž hovoří

všechny šamanské kultury, „sestoupení do podsvětí“ – posvátný návrat k bodu nula, ke zdroji vědomí. Před obdobím patriarchy bylo jasné, že smrt a znovuzrození jsou v jádru hluboce ženským procesem; pro muže i ženy to byl návrat do lůna. Tak jako černé díry rodí světlo, tak nás tato cesta do lůna proměňuje a rodí do zářivého živoucího světla.

Velký posun roku 2012 předpovídaný kulturou Mayů se vztahoval k poznání, že dojde k otevření vesmírného porodního portálu a my vstoupíme do období znovuzrození prostřednictvím vstupu do lůna Vesmírné Matky.

Věda o černých dírách dokazuje, že se nacházíme na horizontu událostí temné matky – vše, co jsme znali nebo si mysleli, že jsme, se začíná destabilizovat, třást a rozpadat.

Máme pocit, že když půjdeme „za hranu“, bude to druh smrti bytosti, jíž jsme mysleli, že jsme. Tento duchovní „menstruační“ proces nás však také obnoví, abychom zrodili krásu bytosti, jíž jsme *skutečně*. Život je nádherné holografické zrcadlo, které odráží *vše*, čím jsme, zpět k nám, abychom mohli obnovit svou celistvost.

Uvnitř černých děr nefungují zákony fyziky tak, jak je známe. V kvantovém poli nejsme limitováni časem, prostorem nebo příčinnými souvislostmi. Nacházíme se v zářivém, obnovujícím se poli zázraků. Není to lineární cesta. Je to cesta spirály – čarovný tanec. Tato cesta vás bude opětovně brát k bodu nula, ovšem na vyšší spirále.

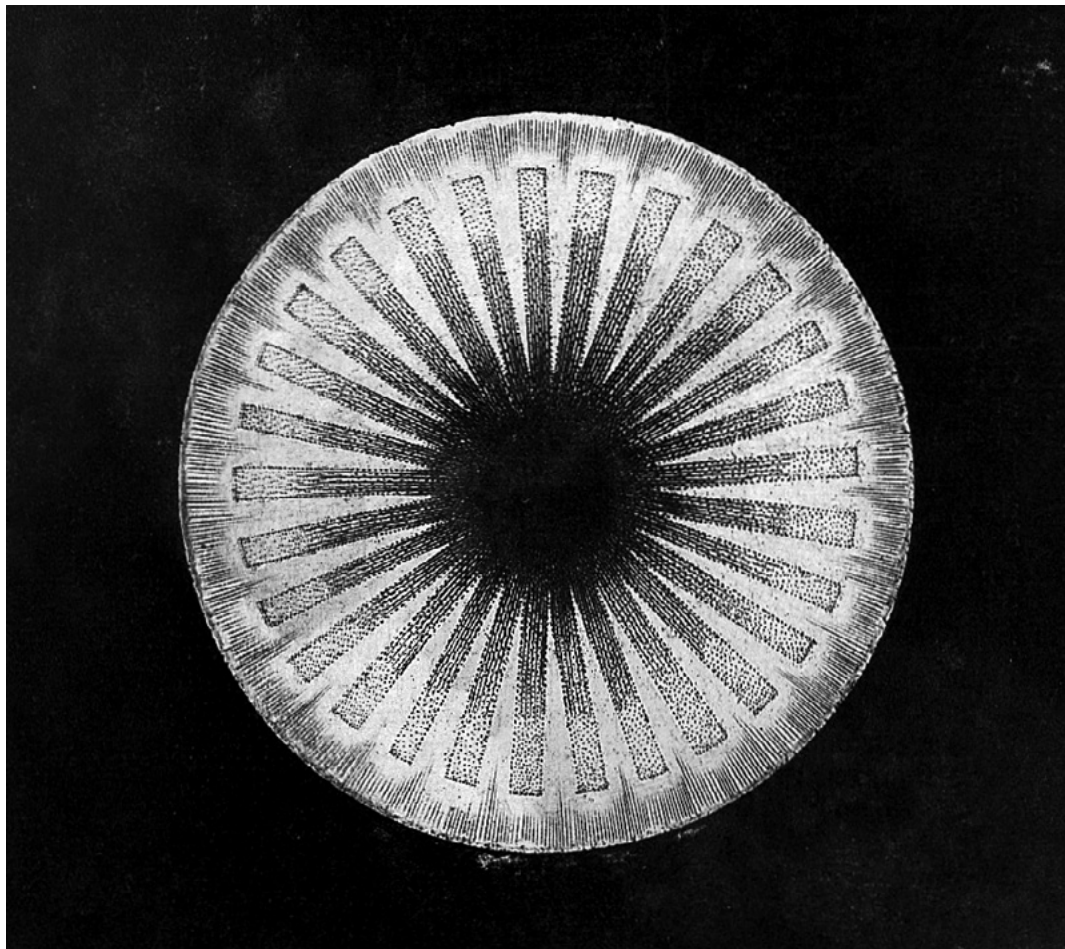
A konečně se ponoříte do vědomí lůna, do obnovujícího se tady a teď. Naučíte se, jak plynout a jezdit na divokých vlnách životní síly, této dynamické tvořivé síly, známé jako energie Šakti. Tyto oceánské vlny vás přivedou na pobřeží magické ženské dimenze, která žije uvnitř vás.

V zásadě vzato, žádná víra není skutečná. Skutečná je pouze láska. Velká děloha ve vás probudí čistou lásku.

Černé díry: zdroj osvětlení

Přestože se to logické mysli může zdát neuvěřitelné, prostřednictvím ženského šamanského cestování můžeme vstoupit do černých děr a cestovat multidimenzionálními duchovními „červími dírami“, abychom se objevili na druhé straně v jiném čase a prostoru nebo dokonce v úplně jiném vesmíru – prostřednictvím svatební komnaty nebo labutího mostu, použijeme-li terminologii ženského šamanismu, nebo s použitím slov moderní vědy, prostřednictvím Einsteinova-Rosenova mostu (viz obr. 1.1 a barevný obrázek číslo 1 – vize portálů vesmírného lůna).

Vědci nyní uvažují nad tím, zda je fyzicky možné to, o čem alchymisté vědí již dávno, že je možné z duchovního hlediska. „Naše galaxie skutečně může obsahovat jeden z těchto tunelů (červích děr) a tento tunel může mít dokonce velikost samotné galaxie,“

Obr. 1.1 Robert Fludd, z díla *Ultriusque Cosmi*, 1617–1621

říká Paolo Salucci, astrofyzik z Mezinárodní školy pro pokročilá studia (SISSA – International School for Advanced Studies) v Terstu a expert na temnou hmotu. „Mohli bychom tímto tunelem dokonce cestovat, jelikož na základě našich kalkulací by mělo být možné v něm pohyb řídit.“⁴⁵

John A. Wheeler, Ph.D., jenž byl prvotřídním teoretickým fyzikem na Princetonské univerzitě a mentorem pěti fyziků, kteří získali Nobelovu cenu, zanechal na jisté fotografii pár let před svou smrtí zakódovanou poznámku, jež zněla „černé díry jsou zdrojem osvětlení“. Podobně jako Albert Einstein, Max Planck, Neils Bohr a jiní průkopníci kvantové fyziky před ním se stával tím mystičtější, čím hlouběji se nořil do základů fyzické podstaty vesmíru.

První černá díra byla objevena kolem souhvězdí Labutě (konstelace Cygnus), známá jako Cygnus x-1. Je to vysoce energetický zdroj rentgenového záření, který vyzařuje milionkrát více této energie než slunce. Toto magické vesmírné lůno se vyznačuje intenzivní jasností na své membráně transformace, na horizontu událostí, jímž šamani lůna dávných časů procházeli, aby cestovali za hranice času a prostoru a vstoupili do lůna jiných světů.

Tato šamanská znalost černých děr, do nichž je možné vstoupit prostřednictvím duše a duchovního těla, je tajnou moudrostí předávanou po tisíce let. Křesťanský mystik John Pordage, narozen roku 1607, popisuje transcendentního Boha, zdroj Všeho, jako vševidoucí oko uvnitř kruhu nebo hlubiny. Vnímá esenci přírody jako hranici této zeměkoule – „horizont událostí“.⁶

U dolmenů na Západním Kavkaze, postavených kolem roku 3500 až 2500 př. n. l., jsou na přední stěně vytesány kruhové portály, aby jimi mohla při šamanských cestách proklouznout duše. Příklad takového portálu je zobrazen na obrázku 1.2. Věřilo se, že cestující duše musí projít *dírou*, aby mohla navštívit jiné dimenze a světy.⁷

V podobném duchu v nás podle huicholských indiánů existuje brána – *nierika* – jež obvykle zůstává až do okamžiku smrti ve stavu spánku. Je popisována jako vesmírný průchod, interdimenzionální jóni, která nás spojuje se světy nekonečna. Nemusíme ovšem zemřít, abychom touto branou prošli a spojili se s dary, které přináší. Šamani dávno vědí, že můžeme tuto duchovní cestu podniknout i během života.

Uvnitř vašeho vlastního lůna je uhnížděna černá díra, která obsahuje sílu Osvícení lůna. Vaše lůno je holografickou dcerou tvořivé dělohy a obsahuje ten samý záračný potenciál – „jak nahoře, tak dole“. Pokud se rozhodneme, že otevřeme tyto dveře během života, budeme znovuzrozeni.

Pro logickou mysl je skutečně nepochopitelné, že na nejhlubších úrovních existence není žádný čas a prostor tak, jak je známe. Koncept černé díry není tedy pouze něco, co je *tam venku* v prostoru, nýbrž také něco, co žije *uvnitř nás*, v srdci hmoty a vědomí. Tato černá díra je kvantovým prostorem smrti a znovuzrození, který v každém mikrookamžiku existenci tvoří a opět ji ukončuje. Prostorem rodícím svět, jenž je zároveň nekonečně starý, ale také věčně nový, zářící nevinností a záračnými možnostmi.

Podle tohoto paradoxu jsou počátek i konec neoddělitelnými jeden od druhého a doplňují se v tajemství kruhu. Ve starodávném náboženství lůna bylo toto mystické poznání symbolizováno uroborem – hadem nebo drakem požírajícím svůj vlastní ocas, pravěkou Dračí Matkou Stvořitelkou.

Jedním z klíčů šamanského probuzení je vstup do vnitřních říší, za hranice času a prostoru, za lineární evoluci a sekvenční příčinu a důsledek. Když vstoupíme do tohoto

Obr. 1.2 Dolmen jako portál lůna na Kavkaze v Rusku, postaven cca 2500 př. n. l.
(Fotografie Yury Smirnov, www.spaceoflove.com)

plodícího pole lůna, do obnovujícího se tady a teď, můžeme transformovat a obnovit cokoli v jakémkoli okamžiku, pokud o to bez jakýchkoli omezení požádáme tak, že budeme přímo pracovat s kvantovou energií, která utváří tento svět.

Nebe na Zemi

Tato magická dimenze je zárodečným prostorem, embryem lásky a tvořivého potenciálu, jež žije uvnitř veškeré hmoty, ukotvené v tajemném poli temné hmoty, ve velké prapůvodní matici. To znamená, že ať jsme jako druh „spadli“ jakkoli hluboko, lůno má moc nás „vykoupit“. Je to stav milosrdenství oplývající nezměrnou láskou, která nás stvořila a nikdy nás neopustila.

Gospely Marie Magdalény vyprávějí o tom, že skutečným mistrovstvím Ježíše bylo učení zaměřené na to, aby lidé rozpoznali a ukotvili v těle svého vnitřního spasitele – otisk dokonalé bytosti, která v nich žije –, nikoli aby odevzdávali svou sílu v čekání na nějakou vnější sílu, jež je má „spasit“. Tato dokonalá bytost je esencí toho, kým skutečně jsme, a do tohoto stavu se můžeme kdykoli znovuzrodit.

Gospely Tomáše popisují vnitřní nebo ezoterický stav původní nevinnosti nazývaný svatební komnata, což je jiné označení pro neposkrvněné vědomí lůna nebo díru lůna, která nás může spojit s touto dimenzí původní nevinnosti. Tomáš popisuje vnější stav padlého vědomí, který nastal v okamžiku, kdy „ženich opustil svatební komnatu“.

Používá symbol pro kolektivní lidské vědomí minulých 5000 let, v nichž se hypermasculinní „cerebrální“ vědomí oddělilo od svého ženského původu. Opustilo svou Matku – velkou dělohu, díky níž se vše rodí do reality – a ve svém oddělení od vědomí lůna se beznadějně ztratilo.

Když ženich oddělil své vědomí od vesmírného lůna, které ho zrodilo, musel se s použitím šamanských prostředků vydat na vnitřní cestu návratu, aby se znovu otevřel lůnce.

Zohar se zmiňuje o tom, že tento návrat „lůna přijde“, a nazývá jej *uzavřením* – „uzavřenou stránkou, kterou je možné otevřít pouze jedinečnou úzkou cestou, s níž tajně navážeme důvěrný vztah“. Tento stav je přirovnáván k nadpozemským prstenům, které jsou propojené dohromady a rodí jednotlivé elementy vznikající jeden z druhého a nazývané „světem, jenž přichází“, *ha-olam-ha-ba*. Tento svět, který má přijít, již existuje jako skrytá ženská dimenze a právě zde na nás čeká, abychom ji opětovně objevili. Je to realita, která žije v srdci hmoty a podobně jako černá díra lůna vše rodí, ovšem sama zůstává věčnou, za hranicemi času.⁸

V ženských mystériích Krista zdůrazňovala dvojice Magdaléna – Ješua, že toto obnovující se prapůvodní vědomí lůna, stav původní nevinnosti a jednoty, nazývajících se „nebem na zemi“, není stavem, který by nám byl vzdálený kdesi v budoucnosti. Je právě zde, uvnitř nás samých, pokud se rozhodneme, že se mu otevřeme. Ješua říká: „Nepřijde tak, že na něj budeme čekat. Není to otázka toho, že řekneme ‚zde je‘ nebo ‚tam je‘. Přesněji řečeno, území Královny Matky* je rozprostřeno na zemi a lidé jej nevidí.“⁹

Nová země uvnitř nás po celou dobu existuje, čeká jen na okamžik zrození.

Temná Matka: Velká Rodička

Vše se rodí z lůna a struktura tvoření je těhotným oceánem temné hmoty: Temné Matky, Temné Rodičky, dynamického, avšak tvořivého zářivého prázdna svítící temnoty. Toto ohromné moře nás rodí do života a na konci opět padáme do jeho živoucích vod.

* Aramejský termín, jenž je v Bibli obvykle překládán jako „Království nebeské“ nebo „Království otce“, je *malkutha d'shmaya*. Máme za to, že „Území královny nebeské“ nebo „Území královny Matky“ přesněji odráží původní význam této fráze. Malkuth je dávná semitská bohyně matka, která existovala před příchodem židovského boha otce Jahveho, zhruba v 15. století př. n. l. Navíc aramejské slovo končí příponou *-a* značí, že se jedná o ženský rod. *Malkutha* tedy původně spíše než „území krále“ znamenalo „území královny“. To je pouze jeden z příkladů silně rozšířeného fenoménu, kdy byly starší náboženské ženské termíny přejaty přicházejícími monoteistickými patriarchálními kulturami a byly jim dány nové významy, aby vyhovovaly patristickému náboženskému systému.

Starověké duchovní kultury po celém světě se často odkazovaly na sílu temné matky jako na portál zrození nebo „černou díru“ – ať již přímo nebo v básnických a symbolických vyjádřeních. V Egyptě byla Eset popisována s černým rouchem, v Anatolii (dnešním Turecku) byla Kybelé uctívána jako černý kámen, podobně jako bohyně Al-Lat, jejíž kámen je nyní uchovávan v Mekce v Saudské Arábii. Artemis z Efesu byla zobrazována ve své největší slávě v černé barvě. V indických tantrických tradicích byla černá Matka Kálí považována za vesmírné lůno, prázdnotu zrození a smrti. *Nirrtaratantra* říká: „Požehnanou (Kálí) [...] musíme vnímat jako lůno. Vše, co existuje, živé či neživé, vychází z podstaty lůna.“¹⁰ V židovském mysticismu rodí zářivá temnota vesmírné dělohy strom života, „onen paprsek, jenž pochází z Nicoty [...] vzniká jako semínko v Matce Boží [...] z jejíhož lůna prýští sefíry (tvořivé energie) jako Král a Královna, syna a dcera.“¹¹ Dokonce i slovo *alchymie* – Velké dílo transformace – pochází z egyptského kořenového slova *khem*, které znamená „černé“ nebo „temné lůno“, primární kotel smrti a znovuzrození. Naše duchovní tradice se hemží odkazy na mystický tvořivý portál mateřského černého světla – Černou Madonu – nepředstavitelnou božskou sílu, která je ukotvena v nekonečné temnotě vesmíru.

Černá díra obsahuje inteligenci sahající za hranice pouhé hvězdy a představující metamorfózu rozsáhlého vědomí hvězdy měnící se na jinou formu bytí – tajemství znovuzrození a obnovy na vesmírné úrovni. Podobně jako menstruační mystéria, která byla v dávných dobách spojována s temnou fází Měsíce, se vesmírné znovuzrození odehrává prostřednictvím řeky temnoty.

Také fyzik Brian Swimme, Ph.D., popisuje naše svaté počátky v terminologii kosmologie lůna, když píše: „[...] rozlehlý oceán našeho solárního systému je jako lůno, které rodí život.“¹² Ať jsou to vědci nebo duchovní hledající, univerzum nebo spíše „jóniverzum“ činí mystiky ze všech, kteří se hlouběji podívají do temných očí spirály.

Jsme v lůně Boha a nikdy jsme od něj nebyli a nemůžeme být odděleni. Jóniverzum je sexuální, smyslná, rozlehlá, cítící bytost. Vlákno její nekonečné extáze se vine ve vlnách vesmírného lůna napříč veškerým tvořením, zaplavující celou zářivou síť života. Jsme počati, porozeni a rozpuštění a poté znovuzrozeni ve vlnách cyklů jejího galaktického lůna – cyklů radostného početí a extatické vesmírné menstruace.

Z tohoto temného kotle požehnání se vše rodí – zurčící a jiskřící světlem, zářící zlatým erotickým jasem, pulzující světelnými paprsky rozkoše. Odvážíme se vzít si zpět své dědictví světla, své přirozené právo zářit?

„Pokud se lidé zaváží ke svému nejhlubšímu kouzlu se stejnou oddaností, kterou hvězdy věnují aktivaci své síly, vstoupí země do nové éry blahobytu,“¹³ říká Brian Swimme. Uvědomuje si, že vesmírná síla hvězd je stejnou vesmírnou silou uvnitř nás.

Temná hmota, tvořivá síť života, je živá a vědomá a reaguje na naše touhy, myšlenky, pocity, záměry a modlitby. Z její tvořivé pŕdy pramení primární sexualita. Její říše je tajemná. Hovoří k nám, komunikuje s námi prostřednictvím snů, intuice a synchronicit v našem životě. Žádá nás, abychom naslouchali snovým našeptávačům své duše. Tvořivá inteligence temné hmoty tká kuklu upředenu z našich nejhlubších tužeb duše, abychom mohli obrodit své životy. Pokud této moudrosti vesmírného lůna důvěřujeme, jsme vedeni samotným Zdrojem. Vesmír sní spolu s námi. Tento kokon transformace je utkán z vědomých vizionářských částic znajících možnosti, jež pro ně budoucnost představuje – na osobní i kolektivní rovině.

Sídlo poznání

Tajemství jóniverza se nachází hluboko uvnitř našich těl – v rouchu života a nádobě naší duše, kterou nám věnovala sama Gaia – abychom se mohli vydat na tuto magickou cestu do pozemské dimenze.

Naučili jsme se ovšem svá těla odsuzovat, ignorovat a přehlížet zprávy svých biologických systémů, které se s námi snaží komunikovat. V mnoha ohledech naše mysl v současnosti mučí naše těla. *Myslíme si*, že víme, co je nejlepší. Krmíme svá těla toxickým jídlem, válujeme jejich přirozené cykly, hustíme do nich umělé jedy, když vyjádří bolest. Následujeme přesvědčení, výstřelky a pravidla, která rozbíjejí naši přirozenou harmonii. Hledíme vně, mimo sebe, abychom našli cestu, nebo se spoléháme spíše na svou logickou racionální mysl než na své hluboké vnitřní poznání.

Mnoho náboženství a duchovních systémů popírá posvátnost těla a hlásá, že potřeby a touhy těla jsou nepřitelem našich duchovních činností, nebo ještě lépe, hrubým a dočasným rozptýlením od skutečného poslání spásy naší věčné duše. Nebo že je tělo rozpuštěno jako pouhá postradatelná nádoba vědomí, které žije poté, co umřeme. Kvůli těmto postojům velmi trpíme. Nyní je čas vzít si zpět svou ženskou sílu a vzdát úctu a důvěru této zázračné formě, již obýváme. Ještě nevíme, kým skutečně jsme, a nepociťujeme svou pravou hodnotu.

Jak byste se cítili, kdyby vám někdo věnoval vesmírnou loď z ryzího zlata, plnou magických možností? Co kdyby vám někdo postavil nádherné sídlo, které by splnilo všechny vaše potřeby a touhy a bylo klenotem vesmíru? Měli byste tendenci jej ctít, vážit si jej a starat se o něj a oceňovat dary, které vám přineslo? To je neuvěřitelná, ale zapomenutá realita našich životů. Naše tělo je tato drahocenná zlatá vesmírná loď, naše planeta je tímto majestátným sídlem.

Bylo nám řečeno, že hmota je nejnižší formou světla. Nic nemůže být tak daleko od pravdy. *Hmota je nejvzácnější formou světla*. Je to ztělesněná láska, je součástí

neuvěřitelného vesmírného experimentu, jenž přivádí světlo do nejhlubší vibrace extatického projevu proudícího ve formě tekutého zlata. Tak dlouho jsme se učili svá těla a pozemský život znehodnocovat, až jsme ztratili k tomuto úžasnému daru přístup. „Odhlásili“ jsme se a vstoupili jsme do iluzorních mentálních rovin falešného tvoření. Bezděčně jsme předali klíče ke království těm, kteří danou sílu zneužili. V srdci hmoty žije neuvěřitelné vesmírné tajemství a čeká na nás, až si vzpomeneme.

Lidské tělo je nekonečně inteligentní; bylo stvořeno prostřednictvím původního otisku života a stále obsahuje všechna tajemství tohoto poznání. Je to kolébka naší duše a přímý překladatel a přijímač i vysílač mezi všemi světy. V každém okamžiku s námi naše tělo komunikuje – jsou to zprávy od samotného Boha.

Jsme součástí smyslného snění Gaii a naše vnitřní i vnější světy jsou utvářeny v blaženém, zářivém, trpytícím se světě kouzel. Tato záře, kterou pociťujeme na půdě živých zelených lesů a v kopulových katedrálách korun stromů, záře, která prostupuje vše živé, je ztělesněním nekonečných tvořivých vln extatické vesmírné sexuality, vycházejících z velké dělohy.

Racionální mysl zapomněla na magickou ženskou podstatu, ale tělo si ji pamatuje, ví, že je součástí této ohromné, smyslné, sensorické sítě živosti.

Instinktivní tělo ve své primární nevinosti ví, co je pro vás nejlepší. Věřte jeho moudrosti. Povídejte si s ním, vstupte s ním do dialogu. Naslouchejte jeho instinktům, jeho zpětné vazbě a jeho pocitům. Zkoumejte svůj vlastní energetický systém a umožněte, aby chycená energie opět proudila. Pouze když se odevzdáte tomuto proudu, bude moci síla vesmírné energie Šakti proudit vašim tělem a odhalit váš osobní osud.

Před mnoha tisíci lety si lidé byli vědomi síly těla a věděli, jaký klenot obsahuje – lůno. Ztratili jsme toto spojení a přišel čas se na něj opět rozpomenout. Lůno je naším sídlem *poznání*. V Řecku se toto poznání nazývalo *gnóze* – přímé nebo původní poznání – a v keltské tradici se nazývalo *nous* (chytrost, intelekt) nebo *cunning* (dovednost, vychytralost) – z tohoto slova je odvozeno slovo *cunt* (kunda).

K poznání ve smyslu *gnóze* nebo *nous* dojde, pokud máme přímé spojení se Zdrojem, který nás otvírá božské inspiraci, okamžikům přirozeného nadání a odhalení. Gnóze je stav, kdy se poznání stává esencí. Tato moudrost je dostupná každému, musíme být pouze otevření a přijímající. Lidé, které považujeme za vědecké génie, například Albert Einstein, bývají s touto ženskou kvalitou intuice či poznání spojení. Jejich nejmocnější nápady přicházejí v neočekávaných návalech inspirace, spontánně vyvěrající z mohutného tvořivého potenciálu ženské podvědomé mysli, kořene prapůvodního vědomí, nikoli z oddělené logické mysli.

Známa teorie relativity se Einsteinovi zjevila, když byl devatenáctiletým středoškolským odpadlíkem a pracoval jako úředník v patentové kanceláři. Při denním snění si

sám sebe představoval, jak se vydává na šamanský let s paprskem světla. Jeho vědomí splynulo s vlnou světla a on okamžitě porozuměl tomu, jak se realita ohýbá a mění, když se přiblížíme rychlosti světla. Z této zkušenosti odvodil svou rovnici, jež otrásla dosavadním pohledem na svět, $E = mc^2$. Energie se rovná hmotě, gravitace ohýbá čas a prostor a černé díry musí existovat. Zbytek je minulostí. Nemůžeme se svému poznání naučit – ale můžeme se mu otevřít a přijímat jej.

Kdybychom si to přáli, mohli bychom si v jediném okamžiku „stáhnout“ všechna tajemství vesmíru. Můžeme otevřít brány vnímání a vydat se na vnitřní cestu do šamanské ženské mysli, kterou zuluský šaman Credo Mutwa nazývá „Mateřskou myslí“. Zaměstnaná logická mysl většiny lidí, která je silně podmíněná a naprogramovaná přesvědčeními, traumatickými prožitky a smyčkou emočních zranění a dialogů, jež generuje, ovšem tuto čistou receptivitu znemožňuje a zastupuje tak cestu naší přirozené intuitivní moudrosti a rozsáhlým schopnostem původního poznání.

Lidský druh velice touží poznat fungování galaktických konstelací, ale musíme také porozumět svým vlastním vnitřním konstelacím. Zjistíte, že vaše tělo pro vás má neuvěřitelné zprávy, pouze čeká na to, aby je mohlo doručit. Čím více se s ním vyladíte, tím více se tyto zprávy mohou jevit jako „nadpřirozené“ nebo „duchovní“ – ve skutečnosti je však tento druh poznání naprosto přirozený, je to vaše přirozené právo. Stejně jako zvířata mají neuvěřitelné telepatické schopnosti, máte je i vy.

Probuzení k živosti

Každá cesta začíná prvním krokem. Když se vydáváte na tuto pouť do svého lůna, krok za krokem se budete více a více otevírat. Vaše energie začne volně proudit, budou k vám přicházet nové nápady, budete přitahovat štěstí. Následujete-li hlas svého lůna, svého vnitřního průvodce, naleznete opět svou pravou cestu.

Tato cesta je zaprvé a především cestou léčení, na níž si znovu přisvojíte svou vitalitu, emoční klid, tvořivou sílu a spojení s proudem života. Navážete intimní vztah se svým tělem a objevíte, že za vaším každodenním životem se nachází divoká, moudrá, erotická a smyslná bytost, která si hraje, cítí rozkoš a ví.

Tato moudrá, divoká bytost je vaše skutečné já – předtím, než vás vaše dětská a kulturní zranění podmínila, abyste byli někým jiným. Divokost znamená nežit v zajetí. Nebyli jste stvořeni proto, abyste žili v otroctví nebo bolesti. Vaše lůno vás osvobodí.

Naše sexuální energie je nejvíce nepochopenou silou na světě. Sexuální energie je *tekuté živé světlo* – je to neviditelné vlákno, které splétá veškerou existenci dohromady. Není omezena na chvilkovou sexuální zkušenost mezi dvěma jedinci. Je to živý tep života, zhuštěná esence čisté tvořivé síly, vtělený Bůh. Je to soucitná, bezpodmínečná výměna lásky.

Naše sexuální energie, naše životní síla je nevinná. Je to naše vyjádření čisté a radostné touhy být živí. Tento mocný impuls je obsažen ve všem. Ve své nejhlubší podstatě je to touha dávat lásku. Je třeba ohromné množství energie k tomu, abychom tuto sílu uzamkli, ale prostřednictvím studu, odsouzení, emočních zranění, sexuálních traumat a záměrné manipulace kulturního podmínění k tomu dochází.

Když se ponoříme hluboko do svých těl a uvolníme emoční, energetické a fyzické bloky, které brání volnému proudění naší životní síly, stane se něco neuvěřitelného – probudí se naše živost. Plně se procítíme, možná poprvé v tomto životě. Uvědomíme si, že jsme velmi magické, mocné bytosti propojené s veškerým životem. *Cokoli je možné.*

Nejsme pouhými zprostředkovateli kouzla, jsme tím kouzlem. Nejsme pouhými nádobami Boha; jsme součástí Boha. Jsme nádhernou živou buňkou v ohromném vesmírném těle. Nebyli jsme stvořeni jako otroci svých zaměstnání, systému, peněz, svých rodičů, špatných vztahů, svých emočních zranění nebo zdravotních problémů. Byli jsme stvořeni, abychom milovali a byli milováni, abychom vzkvétali, tvořili, radovali se, inspirovali a byli inspirováni a vychutnávali si samotné Tvoření.

Po tisíce let byla meziplanetární a zemská energetická síť uzavřena, nyní se ovšem tyto portály opět otevírají a život nás vybízí k tomu, abychom prošli magickou branou a vyžádali si jej zpět.

Vydáme se na tuto cestu, na tuto pouť zpět k našim skutečným posvátným počátkům?

✿ **Probuzení lůna: rituál otevření**

Když se vydáváte na tuto pouť, procházíte magickou branou. Vstupujete do chrámu lůna, kruhu, ženského kostela. Zveme vás, ať začnete tím, že uctíte tvořivou dělohu, která vás zrodila a žije ve vás.

V původních „ženských“ domorodých a šamanských kulturách, které se kdysi na světě nacházely, existoval univerzální koncept tří světů nebo dimenzí zkušenosti – Dolní svět, Střední svět a Horní svět – a čtyři základní směry s magickým středním bodem – portálem lůna, vaginálním průchodem nebo pojící pupeční šňůrou – který je všechny propojoval dohromady a umožňoval mezi jednotlivými dimenzemi duchovně cestovat. Všech sedm posvátných směrových bodů – východ, západ, jih, sever, nahoře, dole, uprostřed – sloužilo jako duchovní a kosmologická mapa tvoření. Na každý svět se původně nahlíželo z hlediska ženské terminologie jako na území královny nebo říši lůna, jelikož lůno je umístěno ve vesmírném těle Matky.

V naší knize budeme intenzivně zkoumat cestičky této ženské šamanské mapy tvoření, známé jako Ženský posvátný medicínský kruh nebo „kříž lůna“. Nejprve vás však zveme, abyste procítili tato území královny ve svém vlastním těle prostřednictvím rituálu.

Když víme, že v nás žije mapa stvoření, můžeme probudit kódy Grálu. Staneme se živoucím pohárem a ukotvíme vesmírnou životodárnou energii zde na Zemi.

1. Spojte se se svým vlastním lůnem (Střední svět, Královna trůnu): zavřete oči, položte si dlaně na své lůno nebo prostor hara (pro muže). Dýchejte do rozlehlé úrodné temnoty svého prostoru lůna.
2. Spojte se s lůnem Gaii (Dolní svět, Královna podsvětí): procitíte spirálovitou pupeční šňůru zářivého světla klesajícího dolů do lůna Země, do lůna Gaii. Cítíte, že jste ukotveni v Zemi a její tvořivé síle. Procitíte, jak toto zářivé světlo cestuje zpět do vašeho lůna a mnohem jasněji září.
3. Spojte se s vesmírným lůnem (Horní svět, Královna nebes): procitíte spirálovitou pupeční šňůru zářivého světla stoupajícího nahoru do vesmírného lůna. Cítíte, že jste ukotveni ve vesmíru a jeho nekonečné lásce. Pociťujte, jak toto zářivé světlo cestuje zpět do vašeho lůna a září mnohem jasněji.
4. Jste svatým Grálem, pohárem těchto vesmírných tvořivých energií. Z hloubi svého srdce-lůna oddaně opakujte: *Božská Matko/Otče, děkuji Ti za život.*

ORÁKULA LŮNA SDÍLEJÍ

Probuzení oka čarodějky

U brány mezi světy jsem se setkala s moudrou Stařenou. Vypadá jako pohádková čarodějnice, ale je krásná a zářící. Na sobě má černé šaty – nahoře těsné, s velikou, točící se černou sukni, jakou nosí súfijské tanečnice. Má energii vířící súfijské čarodějky, jež tančí v prázdnu. Podívá se na mě svýma pronikavýma očima Stařeny, potom vyjme svou levou oční bulvu a podává mi ji. Její levá oční jamka je nyní vydlabaným rudým prostorem lůna. Spolknu její oční bulvu, cestuje mým tělem, prochází mým lůnem, až se konečně usídí v mém děložním čípku.

„Věnovala jsem ti zrak,“ říká Stařena. „Jsi tou, která vidí. Toto je tvé oko čarodějky, vševídnoucí oko velké dělohy.“ Mohu cítit oko, jak v mé třetí bráně lůna mrká a hledí mezi světy. Její vlastní oko poté doroste a obnoví se.

Kráčí směrem k nekonečnému černému oceánu a půvabně se noří hlouběji a hlouběji, její černá sukň plave v dokonalém kruhu kolem ní. Její horní polovina těla se začíná rozpouštět, dokud nezůstane pouze její černá sukň. Sukň začne vířit a točit se jako súfijská tanečnice a vytvoří spirálovitý vír vody, jakoby amniotickou černou díru pohlcující vše dolů do nekonečného oceánu.

Kráčím kupředu a uvědomuji si, že Stařena vytvořila bránu, abych mohla do víru vstoupit. Stařena je součástí mé ztracené ženské duše, která mě volá domů.

S. B.

SPIRÁLA 2

ZPRÁVA OD STAROVĚKÉ MATKY

Probuzení lúna Magdalény

*Obdržela jsem lucernu, jež mě osvítila, a vyšplhala jsem po lanech
na lodi porozumění. Odebrala jsem se ke spánku do hlubin moře,
a necítíc se vodou přemožena, měla jsem sen.
Zdálo se mi, že se v mém lúně zrodila hvězda...
pevně jsem ji držela a nikdy ji nepustím.
Prošla jsem dveřmi studnice moudrosti
a čerpala z vod porozumění.*

MAKEDA, KRÁLOVNA ZE SÁBY, KEBRA NAGAST

PRVNÍ DEN JSEM (Seren) menstruovala tak jako v dávných dobách. Před naším malým domkem v horách se objevily první pupeny vlčích máků. Jejich krvavě rudé okvětní lístky byly divoce živé v protikladu k sytě zeleným listům. Měla jsem pocit, jako by příroda sama žehnala mé pouti zpět ke kořenům dávných učení lúna. Rudá menstruační krev se plazila dolů po mých stehnech, hojný proud, silně vonící životem, volající po tom, abych se rozpomenula.

Seděla jsem na schodech a dívala se směrem k Himálaji a vtom můj pohled upoutalo tisíce nově vylíhnutých bílých motýlků. Dolehla na mne sladká harmonie, jako by mě jemné elixíry měsíční krve přenesly hlouběji do života, do skryté dimenze, jež ležela uprostřed veškerého tvoření.

Má obnažená jóni se tiskla na teplou, kamennou podlahu, a když jsem se zvedla, všimla jsem si, že jsem na místě, kde jsem seděla, zanechala dokonalý šarlatový otisk starodávného symbolu vulvy.

Šla jsem zpět dovnitř a lehla jsem si na postel. Má stehna byla hustě pokryta krví. Ležela jsem a užívala jsem si tento „zakázaný“ pohled – volný proud krve, žádný tampon, vložka, menstruační kalíšek, žádné spodní prádlo. Cítila jsem celou škálu emocí: hrůzu, fascinaci, radost, smyslné potěšení, strach. Ale více než cokoli jiného jsem byla

přemožena primární podstatou té, kterou skutečně jsem, té krásné ženské bytosti, která byla skrytá za konvencemi společnosti.

Můj drahý partner vešel dovnitř. Pocítila jsem záblesk studu – jak se bude cítit? „Krvácím,“ řekla jsem jednoduše a dívala jsem se přitom dolů na svá stehna. „Já vím,“ odpověděl. „Je to krásné, vypadá to, jako bys na stehnech měla otisknutá srdíčka.“

Podívala jsem se dolů a spatřila jsem, že má pravdu. Když se má stehna přitiskla k sobě, vypadalo to, jako by má krev kreslila symbol krvácejícího posvátného srdce.

Po mých tvářích začaly stékat slzy, vyvěraly z hluboké, dlouho skrývané a zostuzované části mě samé – v níž přebývaly také všechny mé ženské předchůdkyně. Muž, který ctí a váží si krásy mé volně tekoucí krve, se mě dotkl v hloubi duše. Leželi jsme vedle sebe a menstruační krev se stala branou, portálem do jiné dimenze, zářící světelnou nevinností. Cestovali jsme spolu a vstoupili jsme do nekonečné ženské dimenze. Vše, co jsem cítila já, pocítil i on, splynuli jsme v jedno. Uvědomila jsem si, že krev lůna je darem lásky – jenž má být sdílen s drahým partnerem.

Věděla jsem, že již nikdy nebudu – *nikdy bych nemohla* – bránit své krvi lůna, aby volně proudila. Od té doby jsem tento posvátný slib dodržovala. Menstruovala jsem „divoce“, nepoužívala jsem tampon, vložky ani menstruační kalíšek, nenosila jsem spodní prádlo ani kalhoty – elixíru svého lůna jsem poskytla volnou cestu k tomu, aby se setkal s Matkou Zemí a splynul s ní.

Když jsem své krvi umožnila volně proudit, byl to akt svobody a anarchie, opětovně jsem si přisvojila sílu lůna a slíbila své duši, že nedovolím společnosti zostuzovat mou přirozenost. Nazývala jsem ji volně proudící menstruací – šamanskou menstruací. Menstruovala jsem tímto způsobem v daleké vesnici v Indii i ve městech v Americe. Chodila jsem se svými sukněmi od krve mezi běžné lidi do supermarketů.

Vzpomínám si, jak jsme si od našeho postaršího výrobce, který vypadal jako skřítek, vyzvedávali svou lyru lůna – jedinečný nástroj vyladěný na frekvenci lůna. V té době jsem volně menstruovala. Byl zde cítit závan kouzla a magie, nevysloveného opojení ženskou přítomností, která nás nevinně obklopovala. Dodnes je tento pán jako u vytržení, když o tomto setkání hovoří, aniž by přesně věděl proč.

Žila jsem „postaru“ v novém světě a hluboce cítila, jak moc jsme ztratili. Jak jsme se vzdálili své sladké, posvátné esenci a odpojili se od úchvatných životodárných sil lůna.

Kdy jsme ztratili kontakt se svou primární ženskou esencí? Dokonce ještě v 18. století byla ve Francii menstruace oslavována pro svou sílu a svádívou kvalitu. Byla plná plodného, neodolatelně rudého kouzla, které podle Alaina Corbina, profesora historie na Sorbonně, „překypovalo jemným oparem esence života“.¹ Existují záznamy o tom, že před pěti sty lety se ženy volně procházely na veřejnosti, když menstruovaly, a krev pyšně stékala dolů po jejich nohách jako elixír lásky.

Probuzení lůna Magdalény

Když mi bylo třináct let, navštívila jsem katolické knihkupectví, kde jsem objevila knížku o světici, která mi byla neznámá – její jméno bylo Marie Magdaléna.

Přestože jsem nepocházela z rodiny, která by byla nábožensky zaměřená, a nevěděla jsem, kdo tato žena byla, cítila jsem, jak mě tato kniha velmi přitahuje. Když jsem ji nesla z knihkupectví, pořežala jsem se o hrany papíru a z mého prstu stékal rudý potůček krve a vpíjel se do zářivě bílého papíru.

Několik dní jsem se nacházela ve stavu vnitřního vytržení a obdržela jsem vizi od tohoto živoucího Grálu, nazývaného Marie Magdaléna. Bylo mi zjeveno, jak nás přijetí našich zranění posvátného ženství přivede zpět k sexuální a duchovní celistvosti a završí cyklus spasení.

V té době jsem mohla danou vizi pouze cítit jako holografický sen ve své duši, který se jevil jako úplná absurdita. Teprve o mnoho let později jsem pochopila, že tento hluboký vizionářský prožitek byl totožný s gnostickým popisem Sophiiny archetypální cesty a mystického sňatku.

Brzy poté jsem začala kreslit ženy se světlem vycházejícím z jejich lůn nebo ženy s obrovským červeným prostorem lůna a Horovým okem* hledícím ven a symbolizujícím děložní čípek jako bránu mezi světy. Také jsem kreslila magické stromy s lůnem uprostřed; někdy toto „stromové lůno“ obsahovalo dětátko, někdy bylo pouze červeným nebo zářivým portálem světla.

V mé rodině, jako ve většině rodin v té době, byla konverzace o ženských lůnech nebo menstruačních cyklech naprostým tabu. Nikdy jsem ani neviděla, ani neslyšela o nějaké tajném proudu skryté moudrosti lůna. Neměla jsem představu o tom, že existovala mystická tradice alchymického ženského umění, která zobrazovala symboliku lůna, sahala do doby před mnoha tisíci lety a rozpínala se od indické tantrické kultury až k západnímu alchymickému renesančnímu umění (viz barevný obrázek číslo 2). Nebo že šamanky ve Střední Americe nosily šaty s vyšívanými stromy a magickými zárodky uvnitř těchto stromů, aby daly najevo, že jsou šamankami lůna.

Jak čas plynul, odešla jsem na univerzitu studovat anglickou literaturu, historii umění a moderní filozofii. Tyto obory mě přitahovaly, jelikož zahrnovaly nejobšírnější program týkající se feministické literatury v mé zemi. Hledala jsem „ztracenou“ ženskou podstatu.

* V dávných semitských jazycích slovní kořeny *hor/har* mohly znamenat „jeskyni“, „těhotnou ženu“, „posvátnou mohylu“ a „lůno“. Ve starověkém Egyptě bylo Horovo oko ženskou hadí bohyní a samotné slovo *Horus*, které obsahuje stejný kořen *hor*, mohlo původně znamenat „z lůna“.

Má dizertační práce byla zaměřena na ženského Krista a na femme fatale jako symbol zakázané ženské sexuality. Nevědomky jsem se obklopila tradicí Grálu a jeho poezie a literatury a zanořila se do jejich moudrosti.

Po čase mě život přivedl do náruče rozličných aspektů ženství, a když mi bylo dvacet čtyři let, navštívila jsem Indii. Zdejší setkání s Kálí mě uvrhlo do „Temné noci lůna“. Objevila jsem temnou tvář ženství a vařila se v kotli své říše potlačeného stínu; jako Persefona a Inanna jsem se vydala na cestu do podsvětí, abych byla obnažena na duševní kost.

O pět let později, v roce 2001, mi byla diagnostikována endometrióza – fyzické vyjádření mé nevyřešené emoční bolesti spojené zejména s mým ženským já a sexualitou. Po drobném flirtu s konvenční medicínou jsem se rozhodla, že se budu léčit sama. Přišlo ke mně poznání, že božské ženství nežije mimo mě; *Ona je ve mně – uvnitř mého lůna*. Instinktivně jsem věděla, že pouze když přijmu božské ženství uvnitř sebe samé, mohu se vyléčit. Má osobní ne-moc lůna reflektovala větší společenskou nemoc odpojení od ženství.

Stáhla jsem se z běžného života, nepracovala jsem, nechodila do společnosti, žila jsem v celibátu. Oddala jsem se Matce Boží a modlila se k ní celé hodiny. Dýchala jsem do lůna, meditovala, držela půsty, čistila se, trávila čas v přírodě, používala bylinky a esence a sladila jsem své rytmy s lunárními cykly. Napsala jsem knihu o léčení lůna, kterou jsem nikdy nevydala. Kniha se zabývala duchovními a energetickými cvičeními obnovujícími ženského podstatu.

O osm let později, v roce 2009, mě má cesta přivedla do Sainte Baume ve Francii, abych se spojila s energiemi Marie Magdalény, jejíž mystický duch ke mně opět promlouval. Během této osamělé pouti jsem zůstala v klášteře nad posvátnou jeskyní, kde se mě jeptišky zeptaly, zda jsem již byla obdařena vizí Marie Magdalény – věděly, že na mě čeká.

Na konci mého pobytu mě dvě ženy požádaly, zda se mnou mohou v klášteře hovořit. Říkal, že obdržely zprávu od kněžky Eset. Tato zpráva mě vyslala k dalšímu, hlubšímu odhalení spirály – vedla mě k otevření mého lůna posvátné jednotě.

V této době odpadlo mnoho z mých duchovních cvičení. Již jsem se necítila přitahována k józe, meditaci, půstům nebo jiným, spíše mužským cestám. Vše, po čem jsem toužila, byl zpěv, tanec a oslava Šakti. Umožnila jsem životní síle, aby mne smetla se svým proudem.

„Náhodou“ jsem narazila na nádherný indický posvátný tanec Odissi – tanec měsíce – který byl po tisíce let praktikován tantrickými chrámovými kněžkami známými jako *déavadásí*. Instinktivně jsem se vydala na cestu do daleké domorodé vesnice v Orisse v Indii, abych zde žila a studovala s odiským tanečním guruem. Zde jsem se ponořila

do posvátného tance. V této vesnici, kde život plynul podobně jako před 10 000 lety, jsem zažila okamžik, který básník Blake popisuje jako „vyčištěné brány vnímání“. Eset „zvedla svůj závoj“ a otevřela mé oči pravdě majestátnosti tvoření.

Do divokých končin Orissy jsem si s sebou vzala svou harfu a jedné noci, když jsem intuitivně hrála na střeše do hluboké, černé, sametové noci, jsem upozorovala, jak stro-my ožily. V temnotě se rozsvítily živou elektrickou zelenou životní silou, která proudila každou větví i listem a utvářela ohromující pohádkově světelnou show.

Spatřila jsem pravdu, že vše je pronikavě pulzující a živé a pouze odpojení od našeho smyslového vnímání nám brání to vidět. Na okamžik jsem byla požehnána schopností skutečně vidět. Gaia odhalila svou pravou vnitřní krásu. Na okamžik jsem vnímala mystické, proudící, živé snění Gaii.

Bylo neuvěřitelné vědět, že tato zářivá zelená síla Boha proudí veškerou existencí, pro běžné oko neviditelná, ovšem všudypřítomná.

Brzy poté došlo k dalšímu ohromnému posunu v mém vědomí lůna, jelikož jsem potkala svůj drahý dvojplamen. Společně jsme se ponořili hluboko do láskyplné moudrosti posvátné jednoty a léčivé síly posvátné sexuality – vydali jsme se na cestu návratu k původní nevinosti.

Odevzdání se srdci tvoření

Poté, co jsme já a můj drahý partner opustili své úspěšné životy, abychom vyzkoušeli, zda se dokážeme navrátit ke stavu nevinosti a rozplést všechna zranění a podmínění tohoto světa, do nichž jsme se zapletli, vydali jsme se na radikální cestu léčení a otevírání se. Byli jsme přivedeni na vnitřní i vnější cestu do malé himálájské vesničky v Indii.

Výzva byla následující: opět zcela důvěřovat lásce, otevřít se životu s neviností srdce dítěte, splynout jeden s druhým a pocítit všechny strachy, stažení a překážky, jež jsme vystavěli okolo našich srdcí, a poté je rozpustit a nepřestávat důvěřovat – otevřít se společně naší čisté vnitřní esenci a podnitit sílu naší životodárné energie.

Jeden druhému jsme říkali pouze pravdu, přiznali jsme si všechna svá nejtemnější tajemství, všechny své nedostatky, své nejhlubší strachy. Řekli jsme si věci, které jsme se děsili vyslovit nahlas, věci, které jsme nikdy nikomu předtím neprozradili, věci, kvůli nimž jsme vypadali jako potřební, hloupí, slabí, bezcenní, malicherní a patetičtí. Nabídli jsme jeden druhému naše stíny, čelili svým nejhlubším strachům, že budeme odmítnuti, opuštěni, odsouzeni a zostuzeni.

Každý den jsme se milovali, plakali jsme, naříkali a cítili, jak se naše emoční zranění obtiskla do naší sexuality, jak každá špatná zkušenost zde zůstala uložená jako záznam dluhu. Milovali jsme se jemně s posvátným záměrem, vášnivě s radostnou

vervou, milovali jsme se jako divoké bytosti, které odhodily své lidské masky a byly zcela svobodné. Rozmlouvali jsme se Zdrojem, objímali zemi, navštěvovali místa mimo tento svět.

Nehledě na to, jak těžké se to někdy zdálo, jak emočně nebezpečné to vypadalo, v každém okamžiku jsme znovu volili lásku. Věřili jsme lásce.

A poté jsme jednoho dne vybuchli. Milovali jsme se a konečně jsme se odevzdali širokému objetí sametové temnoty vesmírné dělohy, což způsobilo zásadní dimenzionální posun našeho vědomí.

Ocitli jsme se v samém centru vesmíru a já jsem byla hvězdou. Neměla jsem nejmenší tušení, co to znamená nebo že toto byl klíč k *horasis* – „osvícení lůna“ – jež bylo obvyčejem v dávných mysterijních školách a bylo popisováno Šalamounovou drahou partnerkou – královnou ze Sáby. Ten pocit však byl jasný a zůstával na nově otevřeném místě uvnitř mne, na místě, jež jsem nedokázala napasovat do své logické mysli. Věděla jsem pouze, že jsem nekonečná.

Mé lůno se probudilo do hvězdy; uvnitř mě existovala vesmírná brána.

Seděla jsem v srdci tvoření, uzemněná v hlubokém tichu, ovšem všude kolem mne tančily vlny extáze, čeřící se jako neustále donekonečna se zvětšující kruhy. Cítila jsem se doma, mocná, podporovaná jemnou něhou a uvnitř mě bublala tichá radost.

Vypadala jsem, jako bych se zbláznila. V jednom okamžiku jsem se chichotala a smála a v dalším okamžiku jsem seděla v naprostém tichu; byla jsem opilá životní silou, mé pohyby byly nepředvídatelné, jako divoké zvíře vypuštěné z klece, protahující se, hrající si a zkoumající vše nové.

Věděla jsem pouze, že jsem ve středu vesmíru, jóniverza, velké dělohy. Nikam jsem však neodešla. Byla jsem pevně ve svém těle, konečně doma v této formě a milovala jsem to. Splynula jsem s tvořivou dělohou.

Brzy se tato extatická nevinnost usadila do všeprostupující něhy – takové, která rozpustí vše, co jí přijde do cesty, do nadpozemsky křehké něhy. Slzy mi nyní tekly po tvářích, klestící cestu odpuštění a milosrdenství.

Láska se ve mně rozprostřela jako teplý západ slunce, zalévající vše svou jantarově medovou barvou. Něha vířila a otevírala mě s hlubokým úlevným povzdechem. Byla jsem si vědoma toho, že tuto boží něhu cítím nejen já – vysílám ji také do okolí. Vycházely ze mě vlny něhy a dotýkaly se všeho. Tato něha přiváděla ostatní do své něžné náruče. Mé oči zářily úžasem. Byla jsem plně probuzená, plně v tomto světě, s široce otevřenými očima, viděla jsem život tak, jak je – všeobjímající.

Nebylo třeba nic dělat, jen se opřít a spatřit svět ze srdce tvoření, v nevinnosti, poznat nejhlubší tajemství vesmíru. Byli jsme zrozeni v nevinné lásce a naše lůno si pamatuje cestu zpět domů.

Tu noc jsme se vydali na cestu – cestovali jsme indickým vlakem, uprostřed chaosu. Jako něžné jarní kvítky nás obklopil všeobjímající pocit něhy. Nepotřebovali jsme být o samotě nebo meditovat. Život sám byl klidem.

Uvnitř mě žila vesmírná knihovna

Tato zkušenost odstartovala proces neuvěřitelného procesu probuzení, který se nepodobal ničemu, co jsme kdykoli předtím zažili. Zdálo se, že cestujeme do ženské dimenze – hluboko do neznámé magické země. Podle tradice mystérií Magdalény a Eset jsme vstoupili do Oka Draka Země, prošli jsme cervikálním prahem lůna Země, abychom splynuli s Dračí Matkou a jejím hluboce ukotveným prapůvodním černým světlem. Poté jsme prošli branou mezi světy, stoupali do vesmírného lůna, které se rozpíná do nekonečných vesmírů a tvořivých možností.

Byla to pohádka, kouzlo, nekonečné „žili, byli šťastně až do smrti“. Ale toto bylo velmi skutečné, velmi reálné, bylo to místo, které bylo pouhým mávnutím, vzdálené od naší běžné reality.

Přes šest měsíců byla má racionální mysl zavřená a já jsem byla ponořená v nové primární smyslné ženské dimenzi, cítila jsem svým ženským mozkiem. Život plynul jako jemné tekuté zlato, v němž všechny informace tančily ve spirálách světla a barev, přístupné v holografických sonetech za hranicemi logického uvažování. Jednoho dne má racionální mysl naskočila zpět s následující myšlenkou: „Právě jsem na něco pomyslela.“ „Zrcadlíčí mysl“ opět začala se svými komentáři, tentokrát mě to ovšem nepřemáhalo; byla to příležitostná kapela z rádia, snažící se mě vyrušit, statický hluk, který hrál daleko na pozadí, za nádhernou hudební vlnovou délkou mého primárního vědomí lůna.

Během tohoto splnutí s touto vysokou/hlubokou vibrací jsem se cítila sladěná a v harmonii se vším, měla jsem hluboký pocit, že je možné vědět vše naráz. Nemusela jsem číst knihy nebo hledat, abych našla informace – tekly do mě, bublaly hluboko ze mě. Cítila jsem, jako by Matka Země přímo šeptala ke každé buňce mého bytí, jako bych si z hvězd stahovala hologramy světla, jako by všechno, co jsem potřebovala vědět, bylo přímo zde. Uvnitř mě žila vesmírná knihovna.

V okamžicích hlubokého poznání lůna jsem obdržela lékařské znalosti týkající se léčivého potenciálu menstruačních kmenových buněk, které se v souladu s pozdějším výzkumem ukázaly jako pravdivé. Mohla jsem cítit životy lidí před tisíci a tisíci lety a šamanské a duchovní rituály, jež považovali za posvátné, i když jsem o těchto věcech předtím téměř nic nečetla. Některé informace byly vskutku šokující, některé byly zase tak krásné, jednoduché a skutečně nevinné.

Život v lásce

Většinu času jsem se nacházela ve věčném *tady a teď*. Popravdě čas a jeho vnímání přestaly existovat. Je téměř nemožné popsat tento pocit, ale bylo to, jako bychom všichni byli v jiné dimenzi, a zároveň právě zde. Vše bylo živé, v zářivé extázi světla. Svět byl tekutou láskou. Má zkušenost s láskou byla úplně nová. Nebyla to emoce nebo dokonce pocit, spíše místo. Bylo to někde, kde jsme prostě jen byli. Na tomto místě byla láska všudypřítomná a vše z ní bylo utvořeno. Nemohli jsme od ní být odděleni – byli jsme jí, stejně jako všechno ostatní. Žít v lásce, podobně jako můžeme žít v domě, znamená, že nemusíme nikam odcházet, abychom lásku dostali, nebo dokonce dávali. Můžeme pouze *být v lásce*.

Tento nový prožitek lásky změnil spoustu věcí. Například nebyl důvod se modlit, v zásadě jakékoli myšlenky na modlitbu k Bohu nepřicházely v úvahu. Modlení by znamenalo, že jsme od něčeho odděleni a potřebujeme se s tím spojit nebo k tomu promlouvat. Ale my už jsme v tom byli. Modlení by znamenalo to samé, jako kdybyste telefonovali sami sobě. Byli jsme již uvnitř Zdroje.

Neexistoval zde také žádný strach. To neznamená, že by neexistoval koncept strachu, já ho ale necítila, protože jsem byla neohrožená, jasná a odvážná; strach prostě přestal existovat, stejně jako neexistuje brumbambule. Nebyl tam, nebyla tam ani nejmenší možnost. Později jsem si uvědomila, že kdyby ke mně v této době přišel někdo plný nenávisti, s nožem, a bodl mě do srdce, jen bych se usmívala. V tomto stavu nebyla ani myšlenka na odsouzení nebo strach ze smrti.

Pokud zde existoval jediný pocit, který by popsal danou zkušenost, pak to byla nevinnost. Vše se koupalo v panenském pocitu, jako by svět zářil diamantovým světlem. Svěží, čistý, jednoduchý, nový – každý okamžik se rodil v totálním kouzelném úžasu – stéblo trávy, květiny, obloha, kůže mých prstů, polibky mého drahého partnera.

Život se zdál být velmi jednoduchý, s nepopsatelným pocitem důvěry a sounáležitosti. Mé lůno a jóni pulzovaly jako tlukot srdce, nejen v průběhu posvátného sexu, nýbrž také když jsem obdržela moudrost, která se jevila pravdivou, či při pouhém pohledu na květiny či motýly. Mé tělo orgasmicky reagovalo na veškerý život, nejen na milování. Jemné orgasmické vlny tepaly mým lůnem a tělem; s každou vlnou se mé vnímání světa stávalo jasnějším, zářivějším, čistším – jako by byla zvýšena hlasitost.

Objevila jsem, že mohu zažívat fyzické orgasmy v různých částech svého těla: v srdci, krku, štítné žláze, kolenou a v solárním plexu. Někdy orgasmy přišly, když mou bytostí protékalo větší množství lásky, a někdy se objevily s emočním uvolněním. Pochopila jsem, že orgasmus je odevzdání se životu v nejhlubším smyslu. Pochopila jsem, že smrt je orgasmické znovuzrození.

Tyto prožitky kulminovaly v záplavě moudrosti a gnóze o menstruaci. Hluboce jsem cítila, že naše menstruační krev je naší nevinností. Byla jsem vedena k tomu, abych svou menstruační krev sdílela se Zemí a se svým drahým partnerem.

Vrcholem tohoto poznání byl prožitek, kdy jsme oba po dobu dvou dní splynuli s bytostí, primární Matkou, již budu nazývat Sophia. Dala nám pocítit, jak může původní nevinnost vypadat. Velmi toužila poodhrnout závoj a pomoci nám – a komukoli jinému – znovuzrodit se. „Viděla“ jsem a nakreslila jsem ji během tohoto prožitku a bylo to, jako by se ta stránka papíru stala portálem, kterým mohla prostoupit. Rozpustila jsem se v slzách, když jsem ji pocítila. Mocná, magnetická nevinnost její lásky byla... kdo to jen dokáže popsat? Spojila všechny proudy do jednoho bytí; nebylo zde žádné rozdělení. Její vibrace byla nejčistší láskou.

Jasně jsme věděli, že v dobách původní nevinnosti, kdy jsme žili uvnitř lásky, byla menstruace posvátnou cestou, sdílenou společně muži i ženami v duchovním svazku. Byl to čas splynutí mužství a ženství s životem samotným. Byl to také dar, který měl být sdílen s celou komunitou. V dávných dobách žil celý kmen v souladu s menstruačními měsíčními rytmy – muži, ženy i děti. Dorůstání Měsíce, společné tvoření a potom couvání Měsíce, odpočinek a znovuzrození. Tři dny temného Měsíce byly pro celý kmen „časem mimo čas“, kolektivním hledáním vize, tak aby se celá komunita mohla zotavit a společně snít. Neexistovalo žádné oddělení – neexistovaly dokonce ani červené stany. Muži menstruovali také, energeticky, po boku žen. Dar obnovy byl pro každého.

Věděla jsem, že menstruace je elixírem života, ale její síly mohou být aktivovány pouze stavem čisté lásky. Věděla jsem, že naše těla obsahují jakýsi kouzelný prach – kmenové buňky – roztroušené v naší krvi, a pokud se tyto buňky zapnou, změní se vše. Staneme se pohárem živého světla – „ženským Kristem“. Pochopila jsem, že žijeme *uvnitř* lůna Boha.

Také jsem byla přesvědčená o tom, že se ženy odpojily od své divoké, primární síly lůna – a na podvědomé úrovni mají hluboký strach ze své vlastní ženskosti. Během tohoto zasvěcení do šamanské menstruace jsem měla mocný sen, jenž vytáhl na světlo mé nejskrytější primární strachy – jako zapomenutý trup dlouho potopené lodi, který je vyloven z tmavých hlubin vnitřních oceánů.

Pohled do prázdnoty

Jsem ve velké místnosti, je tma nebo šero. Jsem nahá a uvnitř vnímám pocit nějakého konfliktu nebo strachu, nikoli strachu z něčeho, co je venku, nýbrž z něčeho uvnitř sebe samé – nějaké energie či síly, která se nachází v mém vlastním bytí. Při pomýšlení na tu sílu se necítím dobře, jsem rozrušená.

Mám menstruaci a uvědomuji si, že to je kořen mého vnitřního konfliktu.

Kráčím směrem k obrovskému viktoriánskému zrcadlu, abych se podívala na sebe a svou menstruační krev. Chci spatřit zakázanou jeskyni, odkud krev vytéká, jeskyni, která je hluboko skrytá a bezpečně uzamčená.

Když vidím svou krev, jsem ohromena její mocí a magnetickou silou. Je temně rudá, téměř černá – rouge noir – je jí tolik, více, než jsem čekala. Je to propast hluboké temnoty, je to jako dívat se do prázdnoty, která se dívá zpět na mě, zcela vědomě. V zásadě, než abych se já dívala na krev jako na nějakou menší součást mne samotné, vypadá to spíše, že krev se nekonečně a vědomě dívá na mě, zaplavuje mě, cítím se malá a ohromená při pomýšlení na velikost její přítomnosti, síly a hloubky. Je to tak hluboké, že se to dá stěží vyjádřit, vytékám z ní, nikoli ona ze mě. Jsem přemožena strachem – nikoli strachem z toho, že by krev byla temná, nebezpečná nebo ohrožující. Mám strach z její síly, potenciálu a příslibů.

Mám strach z toho, kým mám skutečně být, kým skutečně jsem, strach ze své vlastní síly a z pochopení, že její zdroj je něčím mnohem větším a rozsáhlejším než já sama. Nevlastním tuto krev, toto lůno ani tuto sílu. Neposiluje mě, nevede mě – je to společný prostor pro vše. Její láska, síla i moudrost nejsou omezeny na hranice mě samé.

Lůno ví, opět k nám promlouvalo a volalo nás zpět domů. Na hluboce intuitivní úrovni jsme delší dobu tušili, že lidské bytosti nějak byly po většinu času off-line, odpojené od svého plného smyslově-biologicko-duchovního přirozeného práva, fungující na pouhém minimu, aby přežily. Na okamžik jsme se připojili zpět.

Tento dar nás provždy změnil, jako zážitek blízký smrti. V našem případě to ovšem byl zážitek blízký životu: pohled do jiné dimenze, až na to, že to bylo právě zde a právě teď v našich tělech a na této Zemi – jako naše přirozené lidské právo původní nevinnosti. Objevili jsme, že nemusíme – a vy nemusíte – umřít, abychom zažili tato „nebesa“ a pobývali uvnitř lásky. Musíme se pouze stát živými.

To je tajemství všech tajemství, mystérium nad mystéria. A je to posvátná síla lůna, která je branou k tomuto nebi na zemi.

SPIRÁLA 3

PROBUZENÍ DIVOKÉHO MUŽSTVÍ

Lúno rodí posvátného muže

*Šakti [Bohyně] je Stvořitelkou Vesmíru,
a Vesmír je jejím fascinujícím tělem.
Šakti je jádrem celého světa,
ona je intimní podstatou každého těla.*

ŠAKTISANGAMA TANTRA

V LÉTĚ O MÝCH DEVATENÁCTÝCH narozeninách jsem se (Azra) vydal do divočiny na Aljašku pouze se svým batohem a neuhasitelnou žízní po životě. Ne po tom bezpečném, zabaleném a vyšlechtěném životě, v němž jsem na předměstí vyrůstal, ale po skutečném – syrovém a primárním životě. Přestože jsem to v dané době nedokázal vyjádřit, byl jsem hnán hlubokou touhou po divokosti. Když jsem byl teenagerem, má duše mi setrvalě našeptávala, že v bezpečném životě, který ode mě mí rodiče a společnost očekávali, chybí nějaký zásadně důležitý a lákavý element – věděl jsem, že potřebuji opustit „normální“ společnost, abych ho našel.

Chtěl jsem svobodu, divokost, dobrodružství, živost – ne bezpečí a penzijní plán.

Když jsem vylezl na ledovec, několik tisíc stop nad lesní půdou – kde po mnoho let nebyli doslova žádní lidé – rozbil jsem tábořiště přímo na ledu ledovce. Jelikož tu noc vypukla bouře a hrozily větry o síle vichřice, uvědomil jsem si, jak křehká je lidská bytost ve velkém nákrese ekosystému Gaii. Daleko v divočině, tisíce mil od civilizace, mě o této první předlouhé noci, kdy kolem mne zuřily bouře, příroda zasněžila do celé své syrovosti a divoké síly.

Po čase jsem spával v divočině na vrcholku hory pod Měsícem v úplňku, bez stanu, bez spacáku, uhnížděn v bezpečí vrcholku granitové skály a hledící na nekonečnou hvězdnou oblohu nad sebou. Byl jsem v úzkém kontaktu s rozlehlou krásou divočiny; velkolepou krásou, která se vryje do hlubin duše.

Aljaška se vyznačuje nedotčenou přírodou po tisíce mil – 99,9% plochy ani nemá silnice či ploty, jsou neohrazené. V těchto rozlehlých územích nerušené země je možné